



Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 1/2005 - 49 pàgines
Sessió extraordinària del dia 21 de febrer del 2005

VOLUM II

Es reprèn la sessió el dia 22 de febrer.

(Són les 16.05h)

(S'incorporen a la reunió els Srs. Marc Pintat Forné, Emili Prats Grau i la Sra. Mònica Codina Tort, ministra de Salut i Benestar.)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió amb el punt 7 de l'ordre del dia.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada de les unions estables de parella.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat al Butlletí número 70/2004, del 28 de desembre.

La Sra. Maïtena Manciet Fouchier, nomenada ponent per part de la Comissió Legislativa d'Interior, n'exposa l'informe.

Teniu la paraula.

La Sra. Maïtena Manciet:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió legislativa d'Interior va examinar la Proposició de llei qualificada de les unions estables de parella i les esmenes presentades a aquesta, en el decurs de les reunions mantingudes els dies 13, 20 i 22 del propassat mes de desembre del 2004.

A la Proposició de llei s'hi van formular 35 esmenes: 5 pel Sr. Joan Albert Farré, conseller general membre del Grup Parlamentari Lliberal, 1 pel Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general membre del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i 29 per part

del Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general integrant del Grup Mixt i membre del Centre Demòcrata Andorrà.

Convé destacar que de les 35 esmenes presentades, cap esmena va ser rebutjada. Més concretament, 12 esmenes van ser aprovades per unanimitat, 2 esmenes van ser aprovades per majoria, 14 van ser transaccionades i aprovades per unanimitat, 1 va ser transaccionada i aprovada per majoria, i finalment 6 esmenes van ser retirades.

Voldria subratllar que les reunions de la Comissió van desenvolupar-se en un bon clima de treball i de diàleg, buscant sempre l'entesa entre els membres de la Comissió, i això crec que ha quedat molt palès en el resultat del text de la Proposició de llei que se sotmet avui a la consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

En la sessió que va tenir lloc el 3 de novembre del 2004 sobre la Proposició en qüestió, ja es va constatar que els consellers representants del Centre Demòcrata Andorrà exposaven favorablement la seva opinió a la necessitat de regular les unions estables de parella i, per tant, es rebia satisfactòriament la Proposició de llei promoguda.

Ara bé, avançàvem que la iniciativa legislativa en qüestió quedava pendent d'ésser matisada amb les convenients esmenes, que un cop dita Llei sotmesa a tràmit haurien d'efectuar-se per a introduir les oportunes modificacions amb l'ànim de dotar de la major eficàcia i garanties a dita regulació.

Al marge, doncs, d'aquest debat sobre la necessitat de regular dites opcions personals de la ciutadania a l'hora d'establir la seva convivència, que cada cop més es feien notar en el context social actual, avui ens pertoca analitzar les esmenes efectuades pel nostre grup i l'impacte en definitiva que han tingut sobre la Proposició de Llei.

Amb l'esperit de millorar la proposta legislativa, el Centre Demòcrata Andorrà efectuava 29 esmenes de les quals han estat acollides 11 i transgides 14, havent retirat la resta per donar oportunitat a les transaccions abans esmentades.

La finalitat de les esmenes ha estat bàsicament definir les condicions de les referides unions estables de parella; la determinació d'un expedient que faculti la constitució de dita unió i la seva inscripció subsegüent per similitud a les condicions regulades en la Llei de matrimoni vigent; donar les majors garanties i seguretat jurídica a aquells més desvalguts en el si de dites unions, els quals òbviament podem preveure que seran els fills que convisquin amb els constituents de dita unió. La resta d'esmenes han pretès harmonitzar la institució de la unió estable de parella amb la legislació laboral; la de seguretat social; la d'immigració i successòria vigent.

Entenem que la nostra aportació ha estat eminentment centrada en proposar un conducte procedimental (un expedient), que condueixi, amb uns mínims tràmits, a la formalització registral de dita unió i amb intervenció del registrador civil, tot el que pretén, l'acreditació de la unió i l'eventual extinció de la mateixa davant dels supòsits de ruptura i finalització de la convivència.

Així, doncs, la declaració jurada de convivència i la declaració jurada de dos testimonis conforme tenen constància de la mateixa han complementat els requisits o condicions per a la inscripció al registre continguts en la Proposició de Llei.

Amb aquestes consideracions, el text avui sotmès a votació, entenem, des del Centre Demòcrata Andorrà, que respon a les necessitats de la nostra societat cobrint un buit legal o llacuna fins avui existent, que reclamava un tractament legislatiu adequat i suficient a la realitat social del nostre Principat.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata intervé el Sr. Francesc Rodríguez.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Quan va ser presa en consideració la Proposició de Llei qualificada de les unions estables de parella, vam justificar la conveniència urgent de regular aquesta situació de convivència i de relacions personals entre dues persones que, pels motius que sigui, no volen o no poden formalitzar la seva relació mitjançant el matrimoni. L'evolució constant de la societat fa que aquesta situació, molt limitada fa pocs anys, hagi adquirit en els darrers temps una rellevància considerable. La necessitat de respectar el principi constitucional de la igualtat de les persones davant la Llei, així com la de regular certs aspectes amb efectes jurídics en les relacions de la parella, van ser els dos principis fonamentals que ens van portar a presentar a tràmit parlamentari la Proposició de Llei.

El treball en Comissió Legislativa ha permès completar en alguns casos els termes de la Proposició de Llei. Tal com ha exposat la ponent, només tres esmenes han estat aprovades per majoria; el contingut d'aquestes, encara que restringeix certs drets de la parella o suprimeix algun aclariment que consideràvem necessari per a una major seguretat jurídica, no desvirtua en conjunt la Llei. La resta d'esmenes, bé han estat retirades, bé, amb el seu redactat inicial o després d'una transacció, com també ha dit la ponent, han merescut l'aprovació per unanimitat. El resultat final és el d'un text que, gràcies a la nostra iniciativa, omplirà un buit que era inajornable cobrir.

L'equiparació al matrimoni de moltes de les situacions establertes en la Llei, així com l'equiparació de la parella al cònjuge en altres ocasions, insisteix en l'assimilació d'unes circumstàncies que només podien ser tractades d'aquesta manera, incidint en el principi d'igualtat de la persona, independentment de les seves circumstàncies personals, que abans he esmentat. També en simplifica l'aplicació i dóna seguretat jurídica, sobretot en els casos de relacions amb tercers o amb l'Administració, o en el de ruptura de la relació. Finalment, el desenvolupament reglamentari que el Govern ha de fer en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor de la Llei, sobretot en allò que respecta al funcionament del Registre de les unions estables de parella, acabarà de perfilar tota aquesta normativa i permetrà a les

persones concernides encarar de forma legal i segura una situació que ha comportat, en alguns casos, per manca d'aquesta legislació, situacions flagrants d'injustícia.

És per tot això exposat, i pels altres arguments ja detallats, pel meu company Josep Dallerès, en el moment de la presa en consideració de la Proposició de llei, que avui votarem favorablement aquest text.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal intervé la Sra. Maïtena Manciet.

La Sra. Maïtena Manciet:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, és innegable que la societat andorrana, a l'igual que les altres societats democràtiques del seu entorn europeu, ha anat evolucionant aquests darrers anys, i en particular, pel cas que ens preocupa ara, en l'àrea de les relacions entre les persones.

Ja a l'any 1995, aquest Consell havia pres compte d'aquesta important evolució sociològica d'Andorra per votar la Llei qualificada del matrimoni, que creava la figura del matrimoni civil, alhora que regulava el procediment de divorci.

Però a l'actualitat, creiem que Andorra ens demana més encara. S'està desenvolupant molt, i per una infinitat de motius, efectivament, el fenomen de les unions estables de parella, tot i que aquestes, fins al dia d'avui, no disposen de cap regulació legal que les reconegui i les protegeixi.

Ben evidentment, no es tracta d'assimilar una unió estable de parella a un matrimoni. Ara bé, el legislador tampoc es pot permetre ignorar aquestes unions ni discriminar les persones que les contracten, ja que aniria en contra de la nova moral social, de la realitat sociològica del país, i sobretot, dels principis constitucionals més bàsics d'igualtat de tractament i de no-discriminació.

És a partir d'aquesta anàlisi que el Grup Lliberal, ja fa quatre anys, havia inclòs en el seu programa electoral la regulació per llei de les unions estables de parella. I és aquesta mateixa anàlisi que ens va dur a considerar favorablement la Proposició de llei feta, en aquest sentit, pel Grup Socialdemòcrata, així com a efectuar en Comissió una fructuosa feina de millora del redactat del text.

Seguint aquestes premisses, s'ha aconseguit un text que permet la inscripció de les unions estables de parella en un registre especial d'estat civil, i permet aquesta inscripció a totes aquelles parelles formades

per persones majors d'edat o menors emancipades que no tinguin, ben evidentment, cap vincle matrimonial.

La unió estable de parella queda regulada com una nova forma legal de convivència, certament distinta del matrimoni, però que produeix uns importants efectes personals i patrimonials, quant als drets i obligacions dels membres de la parella durant la convivència, en el supòsit de dissolució d'aquesta, així com, també, en el cas de mort d'un dels membres de la parella. Es permet així, en particular, assolir unes solucions satisfactòries per la part econòmicament més feble, tant en cas de separació o com pel cas d'una persona que sobreviu a la defunció de l'altra.

Una última cosa que em sembla important afegir, és que tampoc es tractava, mitjançant la instauració d'aquesta nova forma de convivència, de permetre ni menys encara d'afavorir una immigració descontrolada gràcies a la inscripció, ja no de falsos matrimonis sinó d'unions factícies o blanques.

Per aquest motiu, s'ha prestat molta cura en el treball en Comissió, en la transacció de l'esmena de l'article 24, que preveu els requisits per a la inscripció en el registre.

Aquests són els principals continguts de la Proposició de llei que se sotmet avui a l'aprovació de la Cambra, i a la qual votarà favorablement el Grup Lliberal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

Alguna altra intervenció per part del grup parlamentaris?

Bé, si no hi ha cap intervenció i a la vista d'aquestes, i si no hi ha tampoc cap objecció, proposo l'aprovació per assentiment de la Proposició de llei.

D'acord?

Doncs, queda aprovada.

Punt següent de l'ordre del dia.

8- Examen i aprovació, si escau, de la Declaració d'utilitat pública de l'obra, projecte núm. 0002/2004 "Desviació de Sant Julià de Lòria".

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 63/2004, del 3 de desembre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Cap intervenció? No?

Per part del grups parlamentaris?

No?

Cap intervenció?

Bé, si no hi ha objecció, proposo l'aprovació per assentiment de la Proposta de declaració d'utilitat pública?

Doncs, queda aprovada la Proposta.

Punt número 9.

9- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni europeu de cooperació judicial en matèria penal signat a Estrasburg el dia 20 d'abril de 1959.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 63/2004, del 3 de desembre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre de Justícia i d'Interior teniu la paraula.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Històricament l'intercanvi d'informació judicial entre diferents estats o la petició d'actuacions o tràmits judicials a l'estranger era una tasca reservada als agents diplomàtics i consulars. Així, doncs, i a títol d'exemple, quan les autoritats judicials d'un estat tenien la necessitat de practicar proves en relació amb persones residents a d'altres països, o havien de notificar documentació judicial a l'estranger, ho havien de trametre al Ministeri d'Afers Exteriors del seu estat i a través de les ambaixades i/o consolats es feien arribar les diferents peticions a les autoritats judicials requerides.

No obstant, degut a l'increment exponencial dels contactes transfronterers als que s'ha vist sotmesa la nostra societat a causa de l'augment del temps d'oci, viatges de negoci, moviments migratoris per motius laborals, relacions econòmiques interestatals, etc., s'ha accentuat paral·lelament la proporció de causes judicials en les que els subjectes implicats mantenen vincles amb diversos estats. Aquest fet ha suposat que la tradicional cooperació judicial mitjançant els conductes diplomàtics hagi esdevingut lenta i obsoleta en comparació amb el dinamisme que caracteritza la societat actual.

El Conveni de Cooperació Judicial en Matèria Penal que avui se sotmet a votació davant d'aquesta

Cambra ve a paliar les mancances esmentades, i a més, contribueix a les finalitats pròpies del Consell d'Europa mitjançant la creació d'instruments jurídics internacionals de caire vinculant.

La finalitat del present Conveni roman en la potenciació i la millora de la cooperació judicial en matèria penal entre els estats part, imposant el principi d'assistència judicial mútua fora de l'aplicació de la tradicional regla de la reciprocitat en matèria de cooperació judicial.

Concretament la cooperació judicial a la que fa esment el Conveni es materialitza en: comissions rogatòries, notificacions d'actes processals i resolucions judicials, compareixences i demandes d'antecedents penals, entre d'altres.

Degut a l'exclusivitat penal del Conveni, la cooperació en l'àmbit civil i administratiu, i també qüestions que, tot i ser penals, no formen part en sentit estricte del procés penal com les detencions (col·laboració policíaca, per exemple, a través d'Interpol), l'extradició (matèria objecte del Conveni europeu d'extradició del que Andorra és part), o l'execució de sentències, queden excloses de l'àmbit d'aplicació del Conveni.

A més, es pot refusar la cooperació judicial en infraccions que revesteixin caràcter polític, fiscal o quan la sol·licitud atempti contra la sobirania, la seguretat, l'ordre públic o altres interessos de l'Estat.

Actualment les demandes de cooperació judicial en matèria penal que efectuen les autoritats judicials del Principat d'Andorra a autoritats judicials de l'estranger i a la inversa es regulen generalment, tal com s'ha dit, per la regla de la reciprocitat, és a dir que el Principat d'Andorra es compromet a cooperar sempre que l'estat que fa la petició, també es comprometi a col·laborar quan el Principat li ho sol·liciti. Acceptada aquesta regla de dret convencional, les demandes de cooperació es transmeten a través de les missions diplomàtiques i consulars que ho fan arribar als respectius ministeris d'afers exteriors, i aquests a les autoritats judicials pertinents.

A partir de la ratificació del Conveni, a part d'eliminar la necessitat de legalització dels documents tramesos entre els estats part, s'agilitarà enormement el procés de cooperació judicial entre aquests, ja que el conducte normal de comunicació serà a través dels ministeris de justícia dels països implicats, i a més, en casos d'urgència es podran adreçar les sol·licituds directament entre les autoritats judicials competents.

Cal tenir en compte que es tracta d'un Conveni amb una àmplia acceptació, ja que 43 estats en són part, i a més, i a efectes pràctics entre aquests s'hi troben

els que formulen la gran majoria de demandes a Andorra, i als que Andorra sol·licita normalment les peticions de cooperació, com són Espanya, França i Portugal.

És necessari fer un incís en relació amb la nostra normativa interna, i en particular, a la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, de 29 de desembre del 2000, ja que, tot i regular ambdós textos temes de cooperació judicial, cal remarcar que en cap cas entren en contradicció, sinó que el Conveni de cooperació judicial complementa, sistematitza i agilita la normativa andorrana vigent en la matèria.

Com la majoria de convenis, aquest permet formular reserves i declaracions per tal que els diferents estats puguin adequar els textos a les particularitats endèmiques de cada un d'ells. El Principat d'Andorra, a l'igual que la majoria d'estats part, ha formulat reserves i declaracions, concretament el Principat d'Andorra s'ha reservat el dret de condicionar la seva cooperació a què no es puguin emprar els resultats de les investigacions i les informacions que continguin els documents i els dossiers tramesos, en execució d'una demanda de cooperació judicial en matèria penal, amb una altra finalitat que la que s'exposa en cada demanda, llevat quan es disposi del consentiment previ del Principat d'Andorra.

A més, per evitar la contradicció amb la legislació andorrana i duplicitat de sancions per una mateixa infracció, el Principat d'Andorra no acceptarà una demanda de cooperació:

Si les infraccions penals sobre les quals es fonamenta una comissió rogatòria no estan penalment castigades per la Llei andorrana, i tampoc, si la persona objecte de la demanda ha estat condemnada per sentència ferma al Principat d'Andorra i ha complert la pena, o si ha estat absolta a Andorra pels mateixos fets.

D'altra banda, el Principat d'Andorra es reserva la facultat de sotmetre el lliurament dels certificats del registre d'antecedents penals d'una persona que resideixi al Principat d'Andorra, a condició que hagi estat encausada o citada a comparèixer davant dels tribunals en qualitat d'inculpada, la finalitat d'aquesta reserva és, doncs, la protecció d'aquells que resideixen al Principat ja que la informació que aparegui en l'esmentat registre només serà comunicada quan la persona de referència tingui una implicació directa amb la causa penal.

A més, i en relació amb l'anterior, tot i que el Conveni preveu que un cop a l'any, com a mínim, cada estat part ha d'informar d'ofici, a la resta

d'estats part de les sentències penals i mesures posteriors que afectin als nacionals de cada país, els certificats d'antecedents penals dels estrangers que no resideixin al Principat i dels residents que hagin estat encausats o citats a comparèixer davant dels tribunals en qualitat d'inculpat, només seran tramesos prèvia demanda de l'autoritat judicial estrangera competent en un procediment penal determinat, reforçant així les garanties processals d'aquells que han estat inculpats en el curs d'un procediment penal seguit al Principat.

Cal destacar que estats com Irlanda, Luxemburg o Malta també han formulat aquest tipus de reserves.

Així, doncs, el Conveni de cooperació judicial en matèria penal, compte tingut del conjunt de millores tècniques que comporta, suposa novament contribuir a les finalitats pròpies del Consell d'Europa consistents en la realització d'una unió més estreta entre els estats membres, promovent així els ideals i els principis que constitueixen el patrimoni comú de la societat actual.

Dins les avaluacions mútues del Moneyval del Consell d'Europa sobre les mesures anti-blanqueig, recomanaven l'adopció, també, d'aquest Conveni.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha cap objecció, proposo l'aprovació per assentiment de la Proposta.

D'acord?

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt 10.

10- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de l'article 1 i de l'article 11 de la Llei qualificada de finançament electoral.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 71/2004, del 30 de desembre.

El Govern no ha manifestat el seu criteri.

A continuació tenen la paraula els grups parlamentaris que han presentat conjuntament la Proposició de llei.

Cap intervenció?

Sí, Sr. Josep Dallerès pel Grup Socialdemòcrata.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

De fet, la Proposició de Llei radica en una proposta que va venir de la Comissió Legislativa de Finances, a la llum del retard que representa el sistema actual, i es va proposar aquesta modificació.

La meua intervenció és únicament per recordar, que perquè sigui d'aplicació en el decurs de les properes eleccions, s'ha de tenir cura que la publicació al BOPA sigui anterior, o com a mínim, el mateix dia del decret de convocatòria de les eleccions. Altrament ens trobaríem que s'hauria modificat la Llei, però no fóra d'aplicació en el moment dels propers comicis.

Res més.

El Sr. síndic general:

Sí, pel Grup Lliberal, Sr. Càndid Naudi teniu la paraula.

El Sr. Càndid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Només és per dir, Sr. Dallerès, que estem plenament i totalment d'acord amb vostè.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

En relació amb el que ha dit el Sr. Dallerès, i recordant que el Govern va manifestar aquí, oralment, només un criteri d'acceptació naturalment d'això, el termini que hi ha només està limitat pels dies que els coprínceps han d'esperar per firmar la Llei, però em sembla que vam fer el càlcul, i farem el necessari amb els serveis dels coprínceps, que pugui arribar i ser publicada oportunament el 5 de març, com hauria de ser.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Si no hi ha cap intervenció i si no hi ha objecció, proposo la presa en consideració de la Proposició per assentiment?

Doncs, admesa en consideració la Proposició de llei i atès que els grups parlamentaris han renunciat a la presentació d'esmenes, declaro, si no hi ha objeccions, l'aprovació de la Proposició de llei per assentiment.

D'acord?

Doncs, queda aprovada.

Punt següent.

11- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de l'article 14 de la Llei general de les finances públiques i de l'article 63 de la Llei 10/2003, del 27 de juny, de les finances comunals.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 71/2004, del 30 de desembre. El Govern no ha manifestat el seu criteri.

A continuació, també, tenen la paraula els grups parlamentaris que han presentat conjuntament la Proposició de llei.

Alguna intervenció pel Grup Mixt?

No?

Pel Grup Socialdemòcrata?

Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La iniciativa d'aquesta modificació radica en una esmena presentada pel Grup Socialdemòcrata a la base de l'articulat de la Llei del pressupost per al 2005.

Aquesta vegada, el Grup Lliberal ens ha escoltat i ha optat per modificar el text d'una llei vigent, el que ha permès entrar l'actual Proposició de llei conjuntament, en base no a l'articulat de la Llei del pressupost, el que implicaria una modificació de la llei únicament per un any, sinó modificant el text d'avui en endavant.

Es tracta d'una manera de fer que veníem reclamant, i sembla que finalment, doncs, se'ns ha donat la raó, cosa que celebrem. I celebrem que es vagi podent consensuar i de la manera que es va fer, per poder entrar de forma molt ràpida aquest text que se sotmet avui a aprovació, i al que donarem suport, evidentment.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Pel Grup Lliberal, Sr. Jordi Daban teniu la paraula.

El Sr. Jordi Daban:

Gràcies Sr. síndic.

Des del Grup Parlamentari Lliberal donem suport a la Proposició de llei a debat, perquè compartim aquest canvi en la Llei general de les finances públiques i en la Llei de finances comunals. Volem agrair la bona disposició de tots els grups parlamentaris per facilitar l'aprovació ràpida d'aquests articles.

El Govern ja va proposar aquesta modificació en un article del Projecte de llei del pressupost per al 2005, però la solució formal que avui adoptem és més satisfactòria, si bé la iniciativa del Govern ha estat encertada.

Aquest text permetrà donar resposta a unes dificultats de gestió que es deriven del darrer informe del Tribunal de Comptes, tant per al Govern com per a les entitats parapúbliques i els comuns. En l'actualitat, les factures que es reben fins al 31 de gener de l'any següent es computen en l'exercici anterior, si provenen de despeses d'aquest exercici, però el principi de caixa, aplicat de forma estricta, recomanaria que les factures es comptabilitzessin abans del 31 de desembre. L'aplicació d'aquest principi obligaria tots els proveïdors de les administracions a preparar les factures abans del 31 de desembre, i les administracions a reclamar-les. Amb aquest text, però, es farà prevaler el principi d'annualitat i es mantindrà el sistema de rebre les factures fins al 31 de gener següent, per permetre així, una gestió més àgil de les administracions, més claredat en els comptes i un temps suplementari per als proveïdors per emetre les factures en un moment de molta activitat comercial i econòmica, com és el període de Nadal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Bé, doncs, acabades les intervencions i si no hi ha objeccions, proposo la presa en consideració de la Proposició per assentiment.

D'acord?

Doncs, admesa en consideració la Proposició de llei i atès que els grups parlamentaris han renunciat a la presentació d'esmenes, declaro, si no hi ha objeccions, l'aprovació de la Proposició de llei per assentiment.

D'acord?

Doncs, queda aprovada.

Punt següent de l'ordre del dia.

12- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de designació de carreteres generals.

L'informe de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme ha estat publicat al Butlletí número 2/2005, del 27 de gener, i el Grup Parlamentari Socialdemòcrata hi ha presentat 5 vots particulars.

La Sra. Maria Lluïsa Puig Montes, nomenada ponent per part de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme n'exposa l'informe.

Teniu la paraula.

La Sra. Maria Lluïsa Puig:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme va examinar en el decurs de les reunions extraordinàries mantingudes els dies 13, 21 i 24 de gener del 2005, la Proposició de llei de designació de carreteres generals així com les esmenes presentades a aquesta.

A la Proposició de llei s'hi van presentar 33 esmenes: 24 per part del Grup Parlamentari Liberal, i 9 per part del Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general integrant del Grup Mixt i membre del Centre Demòcrata Andorrà.

De les 33 esmenes presentades, després del treball en Comissió, 3 van ser aprovades per unanimitat, 11 per majoria, 5 esmenes van ser transaccionades i aprovades per unanimitat, 4 van ser transaccionades i aprovades per majoria, 3 van ser retirades i 7 rebutjades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual avui sotmetem a aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Acabada la intervenció del ponent i abans de procedir al debat i a la votació dels vots particulars, demanaria al Grup Parlamentari Socialdemòcrata si vol fer el debat i la votació de forma conjunta o separada?

Sí, Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Jo, Sr. síndic, dels 5 vots particulars, els 4 primers que fan referència al mateix tema, que és la xarxa bàsica de vials, no m'importa que es votin i es discuteixin conjuntament, el cinquè, preferiria que es votés per separat.

El Sr. síndic general:

D'acord.

El Sr. Francesc Casals:

Puc fer la defensa en una sola intervenció, però la votació preferiria que es fes els 4 d'una banda i el cinquè per una altra.

El Sr. síndic general:

D'acord.

Doncs, separaríem els vots particulars que corresponen als articles 4, 5, 6 i 7 que es farien de forma conjunta, i després quedaria el vot particular número 9 que es faria per separat.

I la votació dels 4 primers articles també es faria de forma conjunta, Sr. Francesc Casals?

D'acord?

Doncs, procedirem d'aquesta manera.

Doncs, per defensar els vots particulars que corresponen als articles 4, 5, 6 i 7 té la paraula el Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 15 de juny del 2004, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va entrar a tràmit la Proposició de llei de designació de carreteres generals "amb la voluntat d'adequar a la realitat la designació oficial dels principals vials de comunicació d'Andorra", tal com es deia en l'exposició de motius. Ens volíem donar així els mitjans d'evitar que es tornessin a produir conflictes de competències, com el que es feia palès en aquell moment amb motiu de les obres de remodelació de l'avinguda Meritxell. Aquesta ens va semblar, també, que era voluntat del Grup Parlamentari Lliberal quan va prendre en consideració la Proposició de llei. Però ara, després del treball en Comissió i de l'addició de les esmenes presentades essencialment pel Grup Lliberal, ens n'adonem que no era així. La introducció d'un nou concepte, el de "xarxa bàsica de vials", que inclou les carreteres generals més algunes de titularitat comunals, i la impossibilitat per part dels comuns

d'actuar sobre aquestes darreres sense l'autorització del Govern, no només no resol el problema, sinó que contribueix a agreujar-lo; es manté, al nostre entendre, la situació anterior d'indefinió i conflicte entre administracions que es pretenia eliminar, agreujada ara pel fet de quedar establerta en un text de llei. Un cop més, diria que molt soroll i poques nous, mil marrades per acabar tornant allà on érem, i remenar-ho tot perquè res no canviï.

Per tant, demanem el vot positiu o favorable a aquests 4 vots particulars, i que el concepte de "xarxa bàsica de vials" no aparegui al text de Llei de designació de carreteres.

Això pel que fa als 4 primers vots particulars.

El Sr. síndic general:

D'acord.

Doncs, després procedirem al debat del...

Abans de la intervenció dels grups parlamentaris, el Govern desitja intervenir?

No?

Per tant, passariem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

En relació amb els vots particulars 1, 2, 3 i 4, formulats pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, incideixen tots ells en la voluntat de suprimir el concepte de definició de xarxa bàsica de vials, la designació de dita xarxa, la gestió de la mateixa i, finalment, la relació d'actuacions a efectuar en vials compresos en la xarxa bàsica.

Per congruència, en primer lloc únicament apuntar que tendent, doncs, els vots particulars a eradicar dit concepte en qüestió, entenc que també hagués estat necessari efectuar dit vot pel que es refereix a l'esmena 33 de l'informe de la Comissió formulada pel Grup Parlamentari Liberal i que proposa l'addició d'un annex numerat com a número 2 amb el text que detalla els vials de cadascuna de les parròquies, integrats i compresos en dita xarxa bàsica.

Més enllà d'aquesta consideració, però, el Centre Demòcrata Andorrà va veure amb la inclusió del concepte de xarxa bàsica de vials, un component d'estructuració, organització viària i de seguretat jurídica, en definitiva al concretar els vials que la integren, la qual va merèixer en el si de la Comissió el nostre vot a favor, atenent clarament que la designació de la xarxa bàsica de vials

comprenia totes les carreteres generals i amb caràcter complementari aquelles carreteres secundàries o trams de carretera secundària i aquells carrers o trams de carrers que es detallen, justament, en aquest annex 2, abans esmentat.

Apostant, doncs, per la delimitació en una xarxa bàsica d'una sèrie de vials que permeti, com hem dit, l'estructuració i l'organització viària de forma més òptima a la que malauradament venim vivint darrerament, ens va induir a votar favorablement en el seu dia i en el si de la Comissió, la iniciativa de l'esmena formulada. En aquesta sentit, cal tenir en compte que tractant-se d'un vial comprés en la xarxa viària, l'Administració titular no podrà modificar-ne substancialment la capacitat de trànsit de vehicles o la funcionalitat, sense l'informe favorable de la Taula Nacional de Mobilitat.

La finalitat entenc que és la coordinació, i l'instrument per a facultar-ne la mateixa, la Taula Nacional de Mobilitat invocada.

Així doncs, amb l'ànim d'obtenir la màxima optimització dels recursos i la bona gestió i coordinació dels vials compresos en la xarxa bàsica, ens va portar a la convicció que les esmenes formulades, milloraven la redacció de la Llei, tot el que per congruència amb la votació en el si de la Comissió, també ens portarà avui a votar en contra dels vots particulars efectuats.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Parlamentari Lliberal intervé la Sra. Maria Lluïsa Puig. Teniu la paraula.

La Sra. Maria Lluïsa Puig:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de començar, jo faré l'exposició dels 5 vots particulars conjuntament.

En la sessió del Consell General de data 3 de novembre del 2004, i amb el suport de tots els grups parlamentaris, es va prendre en consideració la Proposició de llei de designació de carreteres generals presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i que avui debatem en aquesta Cambra.

En aquesta mateixa sessió, vàrem manifestar que presentaríem esmenes al text proposat, amb l'únic objectiu d'aportar-hi alguns conceptes i modificacions, que al nostre entendre, creiem necessaris per a millorar-lo. I és en aquest sentit que vàrem presentar les 24 esmenes.

Una vegada finalitzat el treball en Comissió, és evident que el text original elaborat pel Grup

Parlamentari Socialdemòcrata ha quedat modificat substancialment. Aquesta modificació només ha estat motivada, amb el sol i únic objectiu, d'incloure el que creiem que pot ésser una eina útil per millorar la gestió de la circulació, un dels problemes més greus que tenim actualment.

En aquest sentit s'ha incorporat al text de la Llei, la creació d'una Taula Nacional de Mobilitat, amb competència sobre la gestió del trànsit a nivell nacional dintre del que definim com la "xarxa bàsica de vials". Aquest instrument neix amb l'objectiu d'aconseguir que totes aquelles actuacions que tinguin una incidència directa sobre el trànsit, es duguin a terme amb la màxima coordinació entre les diferents administracions implicades.

Aquest és el concepte més important que s'ha introduït en el text, mitjançant les esmenes del Grup Parlamentari Liberal, i que al mateix temps també ha estat l'únic motiu de discrepància en el si de la Comissió amb el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, motivant-los a presentar 5 vots particulars.

Els 5 vots particulars, es poden englobar en dos grups:

Els corresponents als articles 4, 5, 6 i 7 de la Proposició de llei, que són els que fan referència a la creació, designació i gestió de la xarxa bàsica de vials, i a les actuacions que es poden efectuar en els vials compresos en la mateixa.

I el corresponent a l'article 9 de la Proposició de llei, que fa referència a la creació de la Taula Nacional de Mobilitat.

La xarxa bàsica de vials està formada per totes les carreteres generals, a més de la incorporació d'algunes carreteres secundàries i carrers, o trams dels mateixos.

L'objectiu és de poder distribuir el trànsit i adoptar solucions alternatives, en condicions d'alta intensitat de circulació o situacions excepcionals.

La gestió i les actuacions que afectin als vials compresos dintre de la xarxa bàsica estaran sotmeses a l'informe favorable de la Taula Nacional de Mobilitat.

La Taula Nacional de Mobilitat serà l'òrgan de coordinació entre l'Administració general i els comuns, en matèria de gestió del trànsit, especialment, en la xarxa bàsica de vials.

Tal com ja vàrem manifestar en el si de la Comissió, nosaltres defensem plenament la incorporació d'aquest nou concepte dintre de la Llei, ja que pensem que la gestió del trànsit ha d'ésser una gestió compartida, i que no pot dependre individualment de cada Administració.

És a dir, hi ha molts carrers i carreteres que són de competència comunal i que poden afectar la circulació d'una altra parròquia.

Per tant, creiem que hi ha d'haver un òrgan de coordinació que gestioni el trànsit, per evitar que les decisions sobre les carreteres urbanes que tenen un grau elevat d'incidència en la circulació global, es faci de manera unilateral.

Cal dir, que els consellers integrants del Grup Mixt i membres del Centre Demòcrata Andorra, després del debat en Comissió, han vist correcta la nostra proposta.

Per tant, i vist l'exposat, el Grup Parlamentari Liberal votarà en contra dels 5 vots particulars presentats pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, article 66, Sr. síndic, en relació amb el Reglament. Si fa una estona decidim que discutirem 4 vots particulars primer, i el Grup Parlamentari Lliberal hi assenteix, i ara resulta que comencem a discutir un cinquè vot particular que nosaltres no hem pogut exposar, demano al Sr. síndic que m'expliqui per què serveixen els acords d'aquesta Cambra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, en tot cas, és cert que a l'inici s'ha acordat que es faria el debat en dos parts, primer els articles 4, 5, 6 i 7, i després l'article 9. Efectivament és així. La Sra. Maria Lluïsa Puig per part del Grup Lliberal ha donat la sensació que feia més aviat una intervenció global, i doncs, hagués sigut millor, efectivament, de fer el debat tal com ho acaba de dir el Sr. Bartumeu. Hagués estat més clar.

Ha intervingut el Grup Lliberal, alguna altra intervenció?

Per part del Grup Socialdemòcrata, Sr. Francesc Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Per aclarir o replicar les dos intervencions que hi han hagut, pel que fa als 4 primers vots particulars en qualsevol cas.

Ja vam entendre perfectament el concepte de xarxa bàsica de vials, el que passa és que no ho compartim.

A veure, la intenció de la Proposició de Llei era de limitar les carreteres generals, que són un bloc de vials. Que, doncs, quedessin les de titularitat comunal o secundàries en un altre, i en qualsevol cas, que quan s'ha d'intervenir en circulació, s'intervinguí sobre tota la xarxa viària.

A la defensa del vot número 5 explicaré més en detall el que dic, però no entenem que es pugui delimitar, amb el problema que tenim de circulació a Andorra i les dimensions de la xarxa, que a sobre encara la subdividim en xarxa sobre la qual té competència un, i la resta sobre la qual tenen competència els comuns en el que queda.

Per tant, evidentment que mantinc els vots particulars, però és que a demés amb les explicacions que se'm dona, l'única sensació és que compliquem la gestió del trànsit, quant el que hauríem d'intentar fer, -i semblava que es volia fer amb aquesta Llei-, era simplificar-lo.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Sí, per part del Govern, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que ha dit darrerament, Sr. Casals, vostè diu que el que volien és simplificar-ho. Jo penso que és també el que ha volgut el Grup Parlamentari Lliberal, i amb el treball que s'ha fet junt amb l'Agència de mobilitat.

Perquè, a veure, imagini's vostè que volent-ho simplificar, el Comú d'Escaldes decidís que l'avinguda Carlemany fa pujada, i el Comú d'Andorra decidís que l'avinguda Meritxell fa baixada. A veure, això, individualment ho poden decidir amb la proposta que es feia. Per tant, del que es tracta es que això es coordini, perquè tot plegat no afecti al trànsit de tot el país. Perquè la xarxa d'Andorra la Vella i d'Escaldes segur, però també la de Sant Julià, també la d'Encamp, i també la de la Massana, sens dubte, afecten no solament a la pròpia parròquia, sinó a les altres, a les veïnes, de dalt i de baix. Per tant, em sembla que en un país petit com Andorra no complica les coses el poder treballar junts, com de fet es fa. Perquè de fet, l'Agència de Mobilitat té una cooperació extraordinària amb tots els serveis de circulació del país, i cal dir-ho. Però és clar, hi ha un tema de competència a l'origen que és cert que hi ha unes competències de carreteres i de

carrers que són comunals, però que sobre la xarxa bàsica ens ha semblat, i creiem tots plegats, que és la millor fórmula i que no complica. Estic convençut que és al revés, que simplificarà la possibilitat de treballar coordinadament totes les administracions. Caldrà que tots hi posin el millor que tinguin per fer-ho, però jo penso i prejudic que serà així.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Francesc Casals teniu la paraula pel Grup Socialdemòcrata.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Precisament, Sr. Forné, és en aquest sentit que hem fet l'esmena. Em sembla que no ens hem entès bé.

Amb el sistema de xarxa bàsica de vials, hi ha una sèrie de vials a Andorra que queden de competència exclusiva dels comuns, i podrà passar això que vostè diu. Si es fa el que demanem i que després acabaré d'exposar, o sigui que la Taula Nacional de Mobilitat tingui competència sobre tota la xarxa de vials; això que vostè diu no podrà passar, precisament perquè un òrgan sol és el que coordinaria la circulació a tots els vials, siguin de titularitat nacional o comunal.

Una altra cosa és l'autorització del Govern per fer obres, que no és la taula de mobilitat. Però la nostra demanda, precisament, és de què no existeix aquest concepte, i quan s'actua, l'autoritat que li toqui, que haurà de ser aquesta Taula Nacional de Mobilitat sobre la circulació, pugui actuar absolutament sobre tots els vials. El cas que vostè explica, per exemple, s'ha donat ara.

Molt breument. El Comú d'Andorra la Vella va canviar una sèrie de sentits de carrers a Prada Ramon, i a l'avinguda Meritxell direcció única avall. Ja no posaré si està ben fet o mal fet, però ho va fer així. El Govern, en un moment donat, creien que tenia millor criteri, i va tornar a posar l'avinguda Meritxell en doble direcció, però no va poder modificar, -perquè no li tocava-, els altres carrers que s'havien canviat. Resultat: fatal. Caos circulatori pitjor que abans.

El que nosaltres diem, és que no ha de quedar cap vial públic a Andorra, on una administració, sigui la que sigui, -sigui el Govern sigui el comú, però en aquest cas només són els comuns-, hi pugui actuar sense que li mani o que li digui la Taula Nacional de Mobilitat. Per tant, em penso que el que nosaltres proposem va més en el sentit del que vostè diu, que

no pas del seu propi text de Llei; de què no quedi cap vial sobre el qual el comú pugui decidir sol si amunt o avall.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha més intervencions, procedirem a la votació dels vots particulars, dient que sí és sí als vots presentats, i per tant, deixar el text original del Projecte de Llei, i no és no i, doncs, l'aprovació del text tal com ha sortit de la Comissió.

Recordo que els vots particulars que es porten a votació corresponen als articles 4, 5, 6 i 7 del Projecte de Llei.

Sr. secretari, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : No

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari, voleu procedir al recompte, si us plau.

El Sr. Esteve López:

7 sí; 20 no.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació, queden desestimats els vots particulars i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Passem, doncs, al debat del vot particular de l'article 9.

Intervé per defensar el vot particular el Sr. Francesc Casals. Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa al vot particular número 5, referent a l'article 9 "Taula Nacional de Mobilitat", la seva motivació d'aquest vot particular no és, evidentment, que ens oposem a la creació d'un organisme que nosaltres mateixos havíem reclamat fa temps. Al contrari, el que es demana, precisament, és que la Taula Nacional de Mobilitat, o el nom que se li vulgui donar, es creï a través d'una Llei específica, i no d'un article perdut dins d'una Llei de designació de carreteres, per no semblar, un cop més, la confusió.

Però, el motiu principal d'aquest vot particular té relació directa amb els anteriors. La Llei un cop modificada per les esmenes liberals, només dóna a la Taula competència sobre vials de la xarxa bàsica. Increïble! Es crea un organisme destinat a gestionar el difícilíssim problema de la circulació a Andorra, i només se li dóna competència sobre una part de la xarxa viària! Algú ho pot entendre? És totalment absurd. Si tenim en compte que els problemes de circulació requereixen solucions tècniques globals, que són una pura qüestió de fluxos, volums, horaris, coherència de circuits, etc, i que, per tant només es poden resoldre contemplant el conjunt de la xarxa viària. No discutim en cap moment la composició que es dóna a la Llei de la Taula Nacional de Mobilitat, tot i que jo no penso que sigui, com s'ha dit, un òrgan de coordinació entre el Govern i els comuns, és un òrgan de gestió del trànsit rodat a Andorra, que és una cosa molt diferent.

Per tant, no discutim la composició que es vol donar a la Taula Nacional de Mobilitat, però afirmem que la seva creació no tindrà cap utilitat si no se li dóna competència sobre tota la xarxa viària.

Per aquests motius, demanem el vot afirmatiu a aquest vot particular número 5, a l'article 9 de la Llei.

El Sr. síndic general:

Abans de passar a la intervenció dels grups, el Govern vol intervenir?

No?

Bé, doncs, passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt?

Sí, Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

El vot particular efectuat sobre l'article 9 de la Llei i que ha promogut l'esmena 27 de l'informe de la Comissió resideix en la creació de la Taula Nacional de Mobilitat com a òrgan de coordinació de l'Administració general i els comuns en matèria de gestió del trànsit i, molt especialment, de la xarxa bàsica de vials.

Les funcions de dita taula incideixen en la coordinació, la informació, la proposició d'adopció de mesures que millorin la capacitat del trànsit de vehicles o la funcionalitat, la preparació de plans de mobilitat; la proposició de modificació de la xarxa bàsica de vials, en definitiva, la formulació de propostes que cregui convenient la Taula Nacional de Mobilitat en matèria de gestió de la xarxa bàsica de vials, mobilitat i gestió del trànsit.

Abans hem dit que el Centre Demòcrata Andorrà, sensible a la greu problemàtica que viu actualment el trànsit, i inclinat òbviament a cercar solucions efectives al respecte, hem cregut en el seu dia, que la creació de la Taula Nacional de Mobilitat, amb les funcions i objectius abans descrits, podia ser un instrument que afavoreixi i, finalment, assoleixi la gestió coordinada, almenys dels grans eixos viaris i la optimització de recursos.

La connotació eminentment tècnica de la gestió dels vials, i també la tecnicitat de les propostes o solucions a formular, ens ha portat al convenciment que la creació d'un ens nacional de mobilitat, és una proposta encertada, essent aquesta l'única raó per la qual ens hem sumat a la mateixa.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Pel Grup Socialdemòcrata?

Cap més intervenció?

Doncs, si no hi ha més intervencions, procedirem a la votació del vot particular votant sí o no al mateix.

Doncs, Sr. secretari general, si us plau.

Sr. secretari, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : No

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari, volem procedir al recompte, si us plau.

El Sr. Esteve López:

Sí, en principi serien: 7 sí, i 20 no.

El Sr. síndic general:

D'acord, moltes gràcies.

Si volem ser atents, si us plau, al moment de procedir a les votacions per no induir a un error.

Doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimat el vot i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Acabat el debat i votació dels vots particulars, procedirem tot seguit al debat i votació de les parts del text que han estat objecte de vots particulars.

Pels grups parlamentaris alguna intervenció?

Pel Grup Mixt?

Sí, Sr. Joan Monegal.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers generals del Centre Demòcrata Andorrà davant de la Proposició de Llei de designació de carreteres generals formulada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, d'entrada ens hem mostrat predisposats al seu estudi i posterior promulgació en congruència al fet que en les sessions de debat pressupostari del 2002 i del 2003, ja havíem formulat sengles esmenes al projecte de pressupost corresponent, fent referència explícita a les inversions que el Govern efectuava en la carretera secundària número 100 (avinguda de Salou, avinguda Tarragona i carrer de l'Obac) i que d'acord amb la Llei de competències dels comuns, no li corresponien d'executar. Per tant, calia qualificar el tram com a carretera general per raons de congruència, però també per imposició legal, si es volia continuar i perseverar amb aquesta actitud governativa.

La primera constatació que vàrem obtenir de la Proposició de Llei, era el fet que a l'inici de les carreteres generals, almenys pel que fa als tres eixos principals que condueixen a un pas fronterer, i que són la carretera general número 1, la número 2 i la número 3, tenien el seu origen en punts diferents al que tenien fins ara, és a dir a la Plaça de Príncep Benlloch d'Andorra la Vella.

Entenem que aquestes tres vies haurien de coincidir en un punt d'inici comú, al mateix lloc, que fixaríem al quilòmetre 0, just en dita Plaça Príncep Benlloch d'Andorra la Vella. Al mateix temps, encara que hi hagi trams situats al nucli urbà, l'article 9 de la Proposició de Llei, preveu que es facin actuacions conjuntes entre administracions, tot el que solventava aquesta qüestió.

En aquest sentit, des de les esmenes plantejades es va intentar, davant de la Comissió d'Ordenament Territorial, atenent l'existència de trams de dites vies que discorren per nuclis urbans, que es promulgues la redacció d'un article que regulés els referits trams, supeditant-los a una normativa urbana determinada

en els nous plans d'urbanisme promoguts pels comuns corresponents.

També vàrem expressar en la Comissió que la proposta de creació d'una carretera general número 3 bis, ens semblava confusa, i així ho vàrem expressar en les esmenes promogudes, insistint en què si es prenia en consideració la proposta, el paràgraf segon de l'article 5 de la Proposició de llei, ja no tenia sentit.

Quant a la definició del traçat final de la carretera general número 2 que feia la Proposició de llei, ens semblava poc entenedora, ja que comprenia en el seu traçat el Port d'Envalira i l'avinguda del Consell General del Pas de la Casa, i no figurava el Túnel d'Envalira i els seus accessos, els quals quedaven sense cap tipus de consideració.

Finalment, quant a la Proposició de llei, es referia a la creació de la carretera general núm. 6, que en la nostra opinió corresponia més a un tram qualificat de via urbana, per tractar-se d'un tram de carrer que afecta únicament el carrer de la Unió fins al Túnel del Grau de la Sabata, no significant, al nostre entendre, la qualificació notòria d'una carretera general.

Davant d'aquesta configuració que efectuava la Proposició de llei, els consellers representants del Centre Demòcrata Andorrà arribàvem a la convicció que la simplicitat en la designació de les carreteres generals hauria de ser el factor principal a tenir en compte, i sobre aquesta base havia d'adoptar-se la revisió de la Proposició de llei en el si de la Comissió d'Ordenament Territorial. Insisteixo que enteníem que era més clar i entenedor, i alhora pràctic, tenir tres o quatre grans vies definides com carreteres generals amb el número a continuació, facilitant-ne, així, molt més una bona senyalització deduïda d'aquesta simplicitat, i major comoditat per a l'usuari al moment d'orientar-se, transcendent tot en definitiva, a facilitar la circulació, sobretot pels conductors i usuaris que no són del país, em refereixo òbviament a l'afluència turística que ens visita.

Essent, doncs, aquesta la filosofia que ens inspirava a l'hora de revisar la Proposició de llei, vàrem formular les corresponents esmenes.

Ara bé, com ha quedat reflectit en l'informe del ponent, les propostes formulades mitjançant les nostres esmenes no han tingut, podríem dir, cap tipus d'acollida per part de la resta de grups integrants en la Comissió, arribant a l'extrem que tan sols una esmena ha estat aprovada per majoria i la resta, en la seva totalitat, han estat no aprovades.

Entenem que el Centre Demòcrata Andorrà ha fet un esforç per a enriquir les propostes que milloraven

la Proposició de llei, però que aquest esforç no ha estat recíproc. Per això, avui, veient que no han estat adoptats els criteris de simplificació promoguts en les nostres esmenes, expressaríem un vot d'abstenció.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata, sí Sr. Francesc Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Primer voldria fer una prèvia que m'he descuidat abans. A la primera intervenció del Sr. Monegal, és veritat, he de reconèixer que hi va haver un oblit, i que hi faltaria un vot particular a l'annex de la Llei que detalla els vials de la xarxa bàsica. És un error personal, ja que sóc jo el que ha redactat els vots particulars.

Abans de passar pròpiament a l'explicació, si se'm permet, voldria fer una reflexió. A la vista del resultat del treball en Comissió, i constatant que la Proposició de llei de designació de carreteres generals quedava completament deformada i allunyada de la que el Consell General havia pres en consideració, si el Reglament del Consell ho hagués permès, el nostre grup parlamentari hauria retirat el text. Però això no és possible sense l'autorització del Ple, i per tant, l'hem hagut de mantenir. La reflexió és la següent, potser valdria la pena que, en la propera legislatura, el Consell General estudiés una eventual modificació del seu Reglament i s'equiparés amb el Govern, que sí que pot interrompre en qualsevol moment la tramitació dels seus projectes de lleis.

Dit això, i un cop escoltada la votació dels vots particulars que havíem emès per intentar retornar a l'esperit de la Proposició original, ens veiem abocats a una situació com a mínim curiosa, i que de ben segur no van preveure els redactors del Reglament del Consell, que és la següent: un grup parlamentari presenta una proposició de llei, veu com és presa en consideració pel Ple de la Cambra, però al final no li pot donar suport de tant deformada com li torna, i fins i tot, pervertida la seva motivació original, com ja he explicat anteriorment en la defensa dels vots particulars. Repeteixo que la motivació original era d'evitar els conflictes de competències sobre determinats vials entre Govern i comuns, i que com a mínim, al nostre entendre, aquesta Llei el que fa es deixar-los-hi la porta oberta a què es perpetuïn, a demés ja dic, escrits en un text de llei.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata va presentar, i el Consell va prendre en consideració una Proposició de Llei senzilla i modesta, que només pretenia contribuir a resoldre algun conflicte definint quines carreteres tenen caràcter de generals i qui hi pot actuar. I ens trobem ara amb un text molt més embolicat que consolida l'ambigüitat i el conflicte permanent en alguns vials urbans, i que no aporta cap solució al gravíssim problema de la circulació, ans al contrari. Una prova més de què vostès no són capaços de resoldre ni la mobilitat interior, ni tan sols la viabilitat de les comunicacions amb l'exterior, com es demostra aquests dies amb el bloqueig de l'accés des de França. En aquestes circumstàncies, tothom entendrà que no poden donar més resposta que un "no" a un text tan diametralment oposat a la Proposició original.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal alguna intervenció?

Sí, Sra. Lluïsa Puig teniu la paraula.

La Sra. Maria Lluïsa Puig:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com ja ha manifestat anteriorment, des del Grup Parlamentari Liberal, estem convençuts que el text que avui estem debatent, és una eina important i bàsica per iniciar el camí cap a una nova gestió i ordenació del trànsit.

Degut a la nostra orografia i a què la concentració màxima de vehicles es troba en uns espais molt reduïts, hem d'unir els nostres esforços i treballar conjuntament totes les administracions per trobar solucions àgils, a un problema greu a nivell nacional.

És evident, que encara estem lluny d'ésser una autèntica direcció general del trànsit, homologable a la dels països veïns, però pensem que aquest és el primer pas per aconseguir-ho.

Per tant, i tal com he dit abans, el Grup Parlamentari Liberal votarà a favor de la Proposició de Llei de designació de carreteres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

És referent al que ha dit el Sr. Casals. Jo crec que amb l'explicació que ha donat la Sra. Lluïsa Puig queda prou clara la finalitat de la... allò que ell ha dit "la perversió d'aquesta Llei". Jo penso que és una millora de la seva Llei, i per això agraeixo al Grup Parlamentari Liberal que ho hagi fet.

A partir d'aquí jo diria que el que vostè ha manifestat, en al·lusió clara al Govern, que no som capaços de resoldre la mobilitat exterior, no ho ha explicat gaire, però suposo que es refereix a les nevades que hi han hagut al nord d'Andorra aquests dies i ho ha dit clarament, és la seva opinió, no és de cap manera la nostra. El treball que s'ha fet per part de tots els serveis del Govern i els ministres per solucionar el turment que hi ha hagut durant aquest temps, amb tots els casos ha estat fins allà on s'ha pogut per la part que hem pogut nosaltres...

El Sr. síndic general:

Si us plau!

Sr. cap de Govern, això era una contesta per al·lusió, i demanaria que no entrés al fons de la qüestió.

El Sr. cap de Govern:

És que hi ha una al·lusió directa.

El Sr. síndic general:

Però sense entrar al fons de la qüestió.

El Sr. cap de Govern:

Molt bé, doncs, només diré que no estic gens d'acord amb el que ha dit el Sr. Casals sobre aquest punt.

Res més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Jaume Bartumeu, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sr. síndic, està vist que, en la meua opinió, el fet que sigui probablement l'última sessió de la legislatura, no hauria de permetre que trepitgessim el Reglament. Estem discutint una Proposició de Llei, i jo no entenc com li doneu la paraula al Govern quan estem discutint una Proposició de Llei. Ja li heu donat abans, el Sr. cap de Govern ha intervingut, a mi em sembla que de manera contrària al Reglament. Jo no

sóc el que l'ha d'interpretar. Ara torna a intervenir, i a més aprofita per sortir-se del tema que toca.

Però en tot cas com que hi ha altres punts en l'ordre del dia, demano que reviseu la vostra interpretació del Reglament, perquè sinó em sembla que tindrem un incident important en aquesta última sessió. Crec que en discutir-se proposicions de llei en el torn a favor o en contra de les intervencions dels grups parlamentaris, hagi de traslladar-se del president del Grup Parlamentari Lliberal al Sr. cap de Govern.

El Sr. síndic general:

Bé, en tot cas per contestar a això, respecte a la intervenció del Sr. cap de Govern, ja li he dit que intervenia per un tema d'una al·lusió, i que amb una al·lusió no es pot entrar dins del fons de la qüestió. Això ha estat, doncs, l'observació que ha fet el Sr. cap de Govern. I pel que diu de la intervenció en les proposicions de llei, fins a l'actualitat sempre s'ha permès dient que el Govern intervingui. És cert que en una proposició de llei, quan el Govern presenta el criteri, el debat s'inicia amb la intervenció del Govern. Però aquí no n'ha presentat, però sempre s'ha donat la possibilitat després d'intervenir els grups parlamentaris, que el Govern intervingui. Això ha estat el que s'ha posat a la pràctica fins el dia d'avui.

Doncs, donar la possibilitat al Govern de manifestar la seva opinió. Així és com s'ha fet. És per aquest motiu que a l'acabar la intervenció, el torn d'intervenció dels grups parlamentaris, he demanat si el Govern desitjava intervenir.

Els grups parlamentaris tornen a tenir el dret a torn d'intervenció.

Cap més intervenció?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula, pel Grup Socialdemòcrata.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Telegràficament, Sr. síndic, ja que heu deixat intervenir el Sr. cap de Govern per parlar de la seva brillant actuació en aquests darrers 10 dies, que consti que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata considera que hi ha una carència absoluta del Govern, en deixar incomunicat el país amb França durant aquests darrers 10 dies.

El Sr. síndic general:

Bé, en tot cas seria el debat d'una altra qüestió, doncs, si us plau, deixaríem aquí aquesta qüestió.

Si us plau!

Llavors s'ha demanat per part dels grups una votació. Procedirem a la votació de totes les parts del text que no han estat objecte de vots particulars.

Sr. secretari, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : No
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : No
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : Sí
 M. I. Sr. Patrick García Ricart : No
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : No
 M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : Sí
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : M'abstinc
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : M'abstinc
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí
 M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : Sí
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí
 M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : M'abstinc
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No
 M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : Sí
 M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : Sí
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari, voleu procedir al recompte, si us plau.

El Sr. Esteve López:

Sí, Sr. síndic.

17 sí; 3 abstencions; i 7 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, declaro aprovada la Proposició de llei.

Passem al punt següent de l'ordre del dia.

13- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei dels agents de circulació comunals.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat al Butlletí número 4/2005, del 2 de febrer.

El Sr. Joan Monegal Blasi nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa d'Interior n'exposa l'informe.

Teniu la paraula Sr. Monegal.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 30 de desembre, la Comissió Legislativa d'Interior va nomenar-me ponent per al Projecte de llei dels agents de circulació comunals, i en el decurs de les reunions tingudes els dies 10, 17, 24 i 26 de gener del 2005, la Comissió va examinar aquest Projecte de llei i les esmenes que hi havien estat presentades.

En concret, al Projecte de llei s'hi havien formulat 95 esmenes: 4 per part del Sr. Joan Albert Farré, del Grup Parlamentari Liberal; 67 per part del Sr. Francesc Rodríguez Rossa, del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i 24 per mi, conseller general integrant del Grup Mixt i membre del Centre Demòcrata Andorrà.

Després de debatre totes les esmenes presentades i el text del Projecte de llei, es va aprovar per unanimitat 1 esmena, es van transaccionar i aprovar per unanimitat 25, es van transaccionar i aprovar per majoria 3, es van decidir retirar 2 i rebutjar 64.

Dels debats i votacions realitzats en Comissió, es desprèn el Projecte de llei que avui se sotmet a consideració d'aquesta Cambra, i el text del qual està publicat al Butlletí del Consell General número 4/2005, del 2 de febrer del 2005.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Mixt?

Sí, Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies.

En la nostra intervenció del 14 de desembre del 2004, formulant el debat a la totalitat en relació amb el Projecte de llei dels agents de circulació comunals, ja insistíem en què durant la present legislatura, han estat tres les vegades en què es reflexionà sobre la regulació dels agents de circulació o dels guàrdies urbans.

Com en aquella sessió, ressaltó que els primers en posar de relleu la importància de la present llei varen ser els honorables comuns, els quals foren els promotors del primer projecte de llei.

El Centre Demòcrata Andorrà sempre ha estat receptiu a la problemàtica del cos integrat pels agents de circulació o guàrdies urbans, i en aquell moment ja recolzàvem clarament la promulgació de la llei, doncs, enteníem prioritari que aquest cos tingués cobertura legal, és a dir regulació que donés satisfacció i garantia a totes les seves funcions en l'exercici dels serveis que tenen encomanats.

Malauradament, en aquella ocasió el projecte no prosperà i ens trobem quasi bé fora del termini d'aquest període legislatiu analitzant, al límit, i al final d'aquesta legislatura, una de les lleis que l'havien encetat.

Reproduint el contingut de la dita que estableix "millor tard que mai", òbviament el CDA torna a estar al costat del referit projecte, que com a mínim aportarà una regulació reglada al cos d'agents de circulació el qual desenvolupa una feina imprescindible per a la nostra societat, i que malauradament, hem de reconèixer pels darrers episodis d'agressions ocorreguts a Sant Júlia en contra d'un agent de circulació, també d'extrema dificultat de risc, i que exigeix gran vocació en exercir-la.

En la nostra intervenció del dia 14 de desembre del 2004, fent memòria del vot favorable del Centre Demòcrata Andorrà, tant a la proposició de llei efectuada pels comuns com a la posteriorment presentada pel Grup Socialdemòcrata, veiem amb un cert escepticisme i, fins i tot, pessimisme la possibilitat que finalment es pogués aprovar la present llei en aquesta legislatura. Sortosament, malgrat insisteixo l'excessiva tardança en el tractament d'aquesta llei, avui, veurem la seva aprovació malgrat tots els incidents i el llarg camí efectuat en la tramitació per les diferents proposicions de llei i projectes.

El Centre Demòcrata Andorrà, davant del projecte de llei del cos de la guàrdia urbana ara analitzat, en el seu dia va interposar determinades esmenes fonamentades tant en l'anàlisi del Projecte de llei com, també, amb les reflexions efectuades per l'Associació nacional del servei de circulació, la qual

entenem que ha efectuat una bona tasca per a elevar a la Comissió Legislativa tractant del Projecte, dades i continguts essencials per a entendre clarament quines són les necessitats i mancances que el cos té i que precisaven, a l'ensem, de regulació.

Entenc, doncs, que gràcies als suggeriments i interès expressat per l'Associació nacional del servei de circulació, almenys el Centre Demòcrata Andorrà ha pogut obtenir millor coneixement de causa a l'hora de formular les esmenes i de plantejar el seu debat en el si de la Comissió d'Interior.

En el mateix sentit, s'ha tingut en compte l'informe de possibles defectes i elements d'inconstitucionalitat detectats en el Projecte de llei del cos de la guàrdia urbana, i els comentaris que l'Associació Nacional de servei de circulació també ha efectuat al mateix.

En mèrits dels antecedents, doncs, el Centre Demòcrata Andorrà ha buscat en el plantejament de les esmenes interposades a dit text, assegurar la formació dels agents a fi d'adaptar-se a la futura regulació, entendre que els mateixos han de tenir el 100% de cobertura en cas de baixa per malaltia, establir la denominació del cos com guàrdia urbana, i plantejar que dits agents de circulació o guàrdia urbana, fossin considerats com agents de l'autoritat.

Hem vist, però, que el Projecte de llei del Govern i la postura del seu grup parlamentari, difereix en alguns d'aquests aspectes ja que s'ha establert que s'anomenin serveis de circulació comunals i agents de circulació comunals, també que no es tracti d'un cos especial i que no se'ls consideri agents de l'autoritat, punts tots aquests que el primer projecte que va presentar a Govern recollia, però que amb la retirada posteriorment del mateix, ha facultat que finalment el text es plantegi d'una manera modificada.

El nostre desig hauria estat que la denominació del cos i dels agents fos la de guàrdies urbans, que es considerés com un cos especial i que gaudissin del rang d'agents de l'autoritat comunal, ja que les funcions específiques que desenvolupen, així com la seva estructura i organització dintre de l'àmbit competencial dels comuns, quedarien plenament reforçades.

Com reflexa l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior, el Projecte de llei dels agents de circulació comunal, el Centre Demòcrata Andorrà, de les 24 esmenes plantejades ha vist com eren rebutjades malauradament pels propòsits que abans expressàvem, 15 de les esmenes plantejades.

Així hem vist com per exemple l'esmena 12 promoguda pel Grup Socialdemòcrata era refusada per majoria malgrat el nostre suport, perdent

l'oportunitat d'incloure en el text de la Llei, que els agents de la guàrdia urbana tinguin, en l'exercici de llurs funcions, la condició d'agents de l'autoritat.

L'esmena 13 promoguda pel Centre Demòcrata Andorrà també ha resultat desestimada, tenint tendència dita esmena a establir que la guàrdia urbana fos un cos especial d'àmbit comunal amb adscripció de tots els seus membres a cada parròquia, uniformats i amb estructura i organització jeràrquica.

Però al Centre Demòcrata Andorrà, vam insistir en el caràcter d'agents de l'autoritat en l'esmena 18, la qual tampoc ha prosperat malgrat el suport recíproc, del Grup Socialdemòcrata.

Una altra esmena d'especial rellevància pel Centre Demòcrata Andorra, ha estat l'esmena 28 on es proposava modificar l'apartat C de l'article 14 de la Llei, a fi d'afegir-hi al final de la menció "promoció i la mobilitat". El sentit de l'esmena perseguia unificar els criteris de funcionament per establir els requisits de promoció dels membres de la guàrdia urbana perquè siguin comuns a totes les parròquies, i així permetre la mobilitat de dits agents en les respectives corporacions locals. Enteníem que aquesta petició, -per altra banda suggerida per la pròpia Associació nacional d'agents de circulació-, tenia un elevat grau de practicitat per a agilitar les funcions de dits agents i, òbviament, la seva promoció particular.

Una altra esmena destacable i que ens satisfà que hagi estat finalment transigida, ha estat la d'incloure la retribució íntegra del salari en cas de baixa per accident laboral o per malaltia professional. Entenem que l'especificitat del servei que efectuen els agents de circulació, reclamava aquest tractament.

Una proposta perduda, però, ha estat la petició per part del CDA de la modificació de les definicions de retribucions bàsiques i retribucions complementàries, i la seva substitució per conceptes retributius estructurals i conceptes retributius no estructurals a fi de donar coherència a la terminologia utilitzada en la Llei de la funció pública.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a la intervenció del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Bé, en gran part, encara que no en la forma sí en el fons de la meva intervenció, coincidirà amb el que acaba de dir el company Joan Monegal. I és que és

lògic perquè moltes de les esmenes coincidien, les que van ser tractades en Comissió presentades a aquest Projecte de Llei, i pel que fa als continguts del que s'ha aprovat, evidentment, també coincidim en ressaltar els mateixos aspectes.

Això, el text aquest que ara aprovarem, espero, haurà batut tots els rècords pel que fa a la seva tramitació parlamentària. I dic això perquè és bo recordar que té el seu origen -em refereixo a la tramitació-, entès en un sentit ampli, en la Proposició de llei de la Guàrdia Urbana, que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va presentar a tràmit ara fa gairebé un any. Després de les múltiples vicissituds viscudes, sembla que, finalment, doncs, avui s'aprovarà.

En la tramitació en Comissió Legislativa del text finalment analitzat, s'han acceptat, transaccionades, divuit de les nostres esmenes. Pensem que hauran servit per millorar certs aspectes de la Llei, com la representació dels agents de circulació a la Comissió interparroquial dels serveis de circulació, la possibilitat de passar a la situació de segona activitat sense un mínim d'anys de servei, la presa en consideració del concepte de risc en el moment de fixar la remuneració dels membres dels serveis de circulació, o la garantia de percebre la retribució íntegra del salari en el cas de baixa per malaltia professional. Tanmateix, continuem pensant que s'havien d'haver acceptat, almenys, les nostres esmenes relatives a la denominació dels diferents serveis parroquials, ja que el nom Guàrdia Urbana reflecteix molt millor les diferents tasques que en la realitat realitzen aquests funcionaris comunals, així com la consideració dels membres d'aquests serveis com a agents de l'autoritat. Seguim en la convicció -ja ho vam dir en el moment de presentar l'esmena a la totalitat al text del Projecte de Llei- que aquestes disposicions no anirien, en cap cas, en contra de la normativa constitucional, si són fixades per llei i no interfereixen en les competències que la Constitució atorga a altres cossos o serveis, com seria, al nostre entendre, el cas.

Tanmateix, tot recordant que tant els grups parlamentaris com el Govern vam reconèixer la urgència de l'aprovació d'aquesta Llei ara fa uns tres anys, el company Monegal també s'hi ha referit, -i amb la convicció, també, que si no haguéssim presentat la nostra Proposició de llei segurament no s'hauria regulat aquest tema en aquesta legislatura-, afegim a aquestes consideracions que malgrat es tracti d'un text que, al nostre entendre, es pot millorar i molt, avui donarem suport a l'aprovació del Projecte de llei dels agents de circulació comunals, ja que, tal com també vam dir en analitzar la tardor passada la nostra esmena a la totalitat al

Projecte de llei, en aquest moment és més important l'aprovació de la Llei que certs aspectes del seu contingut, que en tot cas modificarem quan disposem de la majoria suficient per fer-ho.

Els consellers generals del Grup Socialdemòcrata votarem, doncs, a favor d'aprovar el Projecte de llei dels agents de circulació comunals.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Passarem a la intervenció del Grup Parlamentari Lliberal.

Sí, Sr. Joan Albert Farré teniu la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, és cert que en el treball que hem fet en Comissió d'aquesta Llei s'han acceptat moltes de les esmenes que han presentat el Grup Socialdemòcrata, i també, el CDA. També és cert que n'hi han hagut algunes que avui s'han posat de manifest davant d'aquesta Cambra, com són la denominació de Guàrdia Urbana que no l'hem compartit des del nostre grup, i d'altres, que al nostre criteri que no compartim amb els seus, Sr. Rodríguez, per caràcter de què no són constitucionals, no ho hem pogut acceptar.

Però dit això, els diré que gràcies a la ferma voluntat de tirar endavant aquest Projecte de llei, i de dotar els agents de circulació d'un marc legal adequat a les seves necessitats, avui podem sotmetre a la votació davant d'aquesta Cambra, el Projecte de llei dels agents de circulació comunals.

Com tots vostès saben, el camí per arribar-hi ha estat llarg. En un primer pas va caler recollir les inquietuds i suggeriments dels comuns, elaborant un primer esborrany. Després es va dur a terme trobades de seguiment i millora amb el col·lectiu implicat, l'Associació nacional d'agents de circulació, per tal de tenir en compte el seu parer. I finalment, es va haver d'adaptar aquest projecte al nostre ordenament jurídic per tal de presentar un text legislatiu amb totes les garanties, i corregir les deficiències jurídiques de caràcter constitucional que nosaltres creiem que presentava.

És ben sabut que els agents de circulació comunals constitueixen un important col·lectiu, que en data d'avui no disposa d'una regulació clara i específica que determini els seus drets i deures. Aquest text, tot i preservar l'autonomia administrativa i financera dels comuns, atorga als agents de circulació comunals les funcions d'inspecció, control i

assegurament de la bona convivència ciutadana en les vies públiques urbanes i rurals, que els hi reconeix la Llei de competències dels comuns de data 4 de novembre de 1993, tot sense perjudici de l'exercici de les atribucions que també els hi confereix el vigent Codi de la circulació.

Aquest Projecte de llei aporta indubtables millores a les condicions laborals dels agents, estableix de manera clara l'accés, la formació i la promoció de la carrera professional dels agents. També aporta millores substancials pel que fa al sistema de retribució, de seguretat en el treball, i de protecció de la salut.

En ell es defineixen, també, els elements comuns de tots els serveis de circulació comunals, com els principis bàsics d'actuació, les responsabilitats dels seus agents, i les seves funcions.

Tanmateix, aquest text manté el principi d'autogovern dels comuns atorgant-los-hi àmplies competències per regular de manera independent tot el que és relatiu a l'organització dels seus serveis, de conformitat amb l'ordenament jurídic andorrà.

Un dels aspectes més positius, al meu entendre, és la creació de la Comissió Interparroquial de Serveis de Circulació, que s'estableix com a òrgan de coordinació d'aquests serveis en el seu àmbit d'aplicació. Aquesta Comissió serà l'encarregada d'escollir els elements que els diferents serveis de circulació hagin de tenir en comú, i també, establirà els instruments i els mitjans que facin possible un sistema d'informació recíproca, per canalitzar la col·laboració entre les diferents administracions públiques comunals. Fet que de ben segur suposarà un pas endavant en les tasques de coordinació, de l'ordenació i de la direcció de la circulació.

És, doncs, per les raons exposades i per, d'alguna manera, recompensar l'activitat i els esforços del col·lectiu dels agents de circulació comunals, que dia rere dia recorren els carrers del nostre país ordenant la circulació i solventant nombrosos conflictes entre els ciutadans, que el Grup Parlamentari Liberal considera que bé mereixen tenir una normativa reguladora de les seves funcions, que s'adapti a les seves necessitats, i que els permeti exercir-les amb les màximes garanties per així millorar alhora la qualitat de vida dels nostres ciutadans.

Per tot l'exposat, el nostre grup parlamentari donarà suport al present Projecte de llei.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

Sí, Sr. ministre de la Presidència teniu la paraula.

El Sr. Enric Pujal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, ha estat una mica tot dit, sóc l'últim a intervenir, per tant, potser repetiré algunes coses que ja s'han dit. Vostè me'n disculparà.

Doncs, els diferents serveis d'agents de circulació comunals que avui en dia existeixen es componen de més de 200 treballadors, que tenen unes peculiaritats pròpies que mereixen aquesta normativa que reguli de manera clara i uniforme els seus deures i les seves obligacions, també. El Projecte de llei que avui examinem ve a cobrir aquesta important mancança.

El Govern i el Grup Parlamentari Socialdemòcrata han treballat durant mesos, -aquí s'ha dit-, durant mesos, en l'elaboració de projectes i proposicions de llei dels agents de circulació comunals, ja que, com deia, en data d'avui no hi ha cap text legal que reguli els deures, les atribucions i les obligacions dels agents de circulació comunals.

Es tracta d'un col·lectiu de professionals dividits en certa manera per la seva dependència de l'Administració comunal respectiva, i amb unes característiques específiques de funcionament segons el comú del qual depenen.

El Govern ha tingut en compte, -com deia el conseller Sr. Farré-, l'Associació nacional de serveis de circulació durant tot el llarg procés d'elaboració del Projecte de llei. Aquesta Associació va emetre una sèrie de suggeriments i neguits que tenien els membres del seu col·lectiu, com és normal. Molts d'aquests suggeriments, els que han estat possibles, es veuen reflectits en el text del Projecte de llei que avui sotmetem a l'aprovació d'aquesta Cambra.

A més a més de les aportacions dels professionals dels cossos, el Govern ha buscat en l'elaboració del Projecte de llei dels agents de circulació comunals, el màxim consens possible amb les persones que les han d'utilitzar, que són els comuns, i aquests es veuran directament afectats i implicats en l'execució d'aquesta llei.

L'objectiu del Govern és regular l'estatus i les funcions dels agents de circulació respectant sempre les competències atribuïdes als comuns, -mitjançant la Constitució i la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns-, i garantint-ne l'autonomia administrativa i financera.

S'ha buscat una regulació homogènia pel que fa als aspectes més importants per tots els serveis de circulació.

Citaré un exemple que pot semblar poc important, però que en realitat nosaltres pensem que ho és. El Projecte de llei preveu la creació, -també s'ha dit-, d'una Comissió interparroquial de serveis de circulació. Aquest òrgan millorarà ostensiblement, entre altres, la comunicació i la coordinació entre els serveis de circulació. Tanmateix, una de les funcions d'aquesta Comissió serà d'establir una cosa important, que són els uniformes que han de ser idèntics entre els diferents serveis de circulació.

Això pot semblar un detall, però els hi puc garantir que ajudarà a què els turistes que ens visiten identifiquin amb més facilitat els agents de circulació per demanar-los-hi la informació que necessitin.

Citaré altres aspectes importants que queden regulats de manera homogènia amb aquest Projecte de llei: els principis bàsics que vostès coneixen molt bé d'actuació dels agents de circulació en l'article 9, i també les seves funcions en l'article 11.

Per a altres atribucions més específiques, la Llei preveu que sigui cada corporació local o comunal que ho reguli.

Per exemple pel que fa a l'estructura i organització dels serveis de circulació i dels agents de circulació comunals, la Llei en el seu títol II solament fixa una sèrie de directrius comunes deixant a cada comú la possibilitat d'adequar lliurement la seva estructura i organització. Aquesta disposició és perfectament comprensible vista la disparitat en nombre d'efectius que hi pot haver entre una parròquia i una altra.

M'agradaria també remarcar que les esmenes aportades al text milloren sense cap mena de dubte el seu contingut. Algunes han aportat una redacció més entenedora d'alguns articles, i d'altres milloren certs aspectes del Projecte de llei.

Crec que per tot el que he exposat, es pot considerar aquest Projecte de llei com un avenç. Un avenç pels propis agents, ja que podran disposar d'un marc legal que els empari.

També, sens dubte, serà un progrés pel conjunt del país. I jo voldria, doncs, en nom del Govern agrair la tasca que han fet els consellers generals, perquè hi havia quasi bé 100 esmenes, i que avui pugui arribar aquest Projecte a la Cambra és fruit del seu rigorós treball, i a més a més, m'ha donat la impressió que aquesta Llei es podia acceptar per unanimitat, cosa naturalment que el Govern ho celebra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions pels grups parlamentaris?

Pel Grup Mixt cap més intervenció?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions que hi han hagut i si no hi ha cap objecció, proposo l'aprovació per assentiment de la Proposició de llei.

D'acord?

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt següent de l'ordre del dia.

(A dos quarts de sis de la tarda deixen la sala els Srs. Olga Benazet Dolsa, Maïtena Manciet Fouchier, Josep Ribera Ambatlle, Roc Rossell Dolcet i Guillem Valdés Alemany.)

14- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada del Codi penal.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat al Butlletí número 3/2005, de l'1 de febrer, i el Sr. Francesc Rodríguez Rossa hi ha presentat 4 reserves d'esmena i 2 vots particulars.

Si us plau!

El Sr. Francesc Rodríguez Rossa nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa d'Interior n'exposa l'informe.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

La Proposició de llei qualificada del Codi penal, que va ser presentada a tràmit pels grups parlamentaris Liberal, Socialdemòcrata i Mixt el dia 5 de novembre darrer, va ser admesa a tràmit per la Sindicatura el dia 8 del mateix mes; tal com ha dit el Sr. síndic, va ser publicada al Butlletí del Consell General número 56/2004, del 10 de novembre. En la reunió del dia 30 de desembre, la Comissió Legislativa d'Interior va designar el ponent. Les divuit esmenes al text que es van presentar van ser analitzades per la Comissió en les seves reunions dels dies 24 i 26 de gener. Deu es van aprovar per unanimitat, tres per majoria, una va ser transaccionada i aprovada per unanimitat, una va ser transaccionada i aprovada per majoria i tres no es van aprovar. En el termini establert s'han presentat tres reserves d'esmena i dos vots particulars al text aprovat per la Comissió. L'informe d'aquesta, així com les reserves d'esmena i els vots particulars, han estat publicats al Butlletí del Consell General número 3/2005, de l'1 de febrer.

Cal dir al respecte pel que fa a aquesta publicació que s'ha constatat un error en la transcripció del redactat final sortit de la Comissió de l'article 119, al volum segon del text de l'informe de la Comissió; havent estat transcrit el tercer paràgraf del text original de la Proposició de llei en lloc del segon, ja

que després de l'anàlisi i votació que es va fer en Comissió es va acordar la supressió del tercer paràgraf i no del segon, i ha sortit publicat el primer i el tercer. Per tant això s'haurà d'esmenar. Sobretot caldrà tenir-ho en compte en el moment de fer la publicació definitiva.

Avui, sotmetem, doncs, aquest informe amb la correcció esmentada a la consideració del Ple del Consell General.

Cal també esmentar, per acabar, que el representant del Grup Parlamentari Socialdemòcrata en la Comissió, en aquest cas jo mateix, no va participar en l'anàlisi i la posterior votació de l'esmena número nou de l'informe del ponent, en considerar que no podia ser debatuda perquè el text que es proposava esmenar no es correspon amb el redactat original de la Proposició de llei.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Acabada la intervenció del ponent, i abans de procedir al debat i votació de les reserves d'esmena i dels vots particulars, demanaria al Sr. Francesc Rodríguez si desitja debatre i votar els vots particulars i reserves d'esmena conjuntament o per separat.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Perdó.

Si no hi veu inconvenient, proposo debatre i votar per separat els vots 1 i 2, i la reserva d'esmena 1. Pel que fa a les reserves d'esmena 2 i 3, vist que afecten el mateix tema, proposo que siguin debatudes i votades conjuntament.

El Sr. síndic general:

És a dir, si ho he entès bé, es farien 2 blocs, Sr. Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

No. Faríem 4 blocs. El vot particular número 1 seria un bloc...

El Sr. síndic general:

Seria un bloc? Perdó, no ho havia entès...

El Sr. Francesc Rodríguez:

...vot particular número 2, un altre bloc. Reserva d'esmena número 1, un altre bloc. I reserva d'esmena 2 i reserva d'esmena 3, un altre bloc.

El Sr. síndic general:

D'acord, perdoneu, no ho havia entès...

El Sr. Francesc Rodríguez:

Perdó.

Pel que fa a l'ordre, ens és indiferent analitzar primer els vots particulars i després les reserves d'esmena, o tal com van ser presentats per mi mateix segons la numeració dels articles, com...

El Sr. síndic general:

D'acord. Aquí, en principi, el que faríem és seguir, potser, la numeració dels articles, el qual faria que primer debatriem el vot particular número 1, després la reserva d'esmena número 1, i el vot particular número 2, i finalment reserva número 2 i reserva número 3. Seguiríem així amb l'articulat de la Llei.

El Sr. Francesc Rodríguez:

D'acord.

El Sr. síndic general:

Doncs, només una cosa, precisar, tal com s'ha dit en una llei anterior en el moment de la votació, agrairia que els senyors parlamentaris que hagin d'intervenir, que respectin l'acord que acabem de prendre en els debats. Això essencialment per la clarificació del debat.

Doncs, passariem en primer lloc al debat del vot particular número 1, que correspon a l'article 108 de l'informe de la Comissió.

Intervé per defensar el vot particular el Sr. Francesc Rodríguez Rossa.

Teniu la paraula Sr. Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

L'esmena presentada pel Grup Liberal i pels membres del Centre Demòcrata Andorrà del Grup Mixt, i aprovada pels seus representants en el tràmit en la Comissió Legislativa d'Interior, proposa suprimir l'apartat 4 de l'article 108 de la Proposició de llei qualificada del Codi penal. El text que es

proposa suprimir diu, cito: *“No s’han d’entendre constitutives d’avortament, en el sentit d’aquest Codi, les accions o els procediments consistents a evitar la implantació de l’òvul fecundat a la matriu”*. Fi de citació. Aquest punt va ser introduït en el redactat, amb l’acord de tots els grups, per aclarir un concepte que, altrament i segons les conviccions personals del que l’hagués d’interpretar, podia portar a confusió i ser interpretat de diferents maneres, amb la creació d’una més que evident situació d’inseguretat jurídica. I això és el que amb tota seguretat pot passar, quan el Codi sigui d’aplicació, si no s’accepta de tornar a considerar la decisió presa en Comissió.

Els companys consellers que van compartir, en aquesta legislatura, els primers mesos de treball de la Comissió que va analitzar les propostes dels assessors, recordaran perfectament la compareixença d’un reconegut professional de la medicina que ens il·lustrà sobre el magnífic esdeveniment que és el naixement de la vida humana. Tots vam escoltar atentament les seves explicacions i vam posar tantes preguntes com vam voler. En acabar la seva exposició, a tots ens va quedar clar, fins i tot als que abans podíem tenir dubtes, en quin moment considera la comunitat científica que cal situar el naixement de la vida. Si m’ho permeten, senyores i senyors consellers, els hi faré un breu -molt breu- resum d’allò que se’ns digué, sense pretendre, evidentment, emular de cap manera l’excel·lent exposat de l’expert.

Ens va quedar clar que el desplaçament de l’òvul fecundat entre les trompes de Fal·lopi i l’úter dura uns cinc dies i que quan arriba a l’úter roman lliure a la cavitat uterina dos o tres dies més. És a dir que, quan han passat uns set dies des de la fecundació de l’òvul, la blàstula, -aquest és el nom tècnic de l’òvul fecundat en aquest estadi-, s’implanta en la paret de l’úter. Durant aquests set dies l’òvul, per causes naturals o mitjançant accions externes, pot patir qualsevol alteració i es pot trencar el procés que l’ha de portar a la implantació en la matriu. En aquest cas és expulsat pel cos.

També ens va quedar clar que l’òvul fecundat no té possibilitat de desenvolupar-se -i per tant de viure- si no s’implanta a l’úter -recordo que estem parlant de mètodes naturals. Per aquest motiu la comunitat científica sol considerar, segons ens digué l’expert, que el moment en què es pot afirmar que hi ha vida és quan l’òvul s’implanta a l’úter. A partir d’aquestes consideracions, acabà dient que no es pot parlar d’embrió en un sentit estricte, ni de vida, en el sentit de matèria viva viable per assolir una existència com a ésser independent, fins que l’òvul fecundat no s’implanta a la matriu.

En el procés que culmina amb el naixement d’un nou ésser humà, la ciència mèdica distingeix perfectament entre l’estadi germinatiu -des del moment de la fecundació de l’òvul fins a la implantació d’aquest a l’úter- i les fases embrionària, durant els tres primers mesos de vida, i fetal, els sis mesos següents. L’estadi germinatiu no és considerat una fase del procés que ha de portar al naixement d’una vida independent, sinó un estadi previ que pot, o no, arribar a concretar-se en una realitat viva viable, tot depenent de si l’òvul fecundat s’arriba a implantar, o no, a la matriu.

Com que tot el que se’ns va explicar i que he intentat resumir ens va quedar clar, es va accedir a introduir en el redactat l’apartat que ara es vol excloure, vist que de les consideracions exposades per l’expert i de les altres consultes que vam poder fer particularment no es desprenia cap element que podés fer considerar les accions o els procediments consistents a evitar la implantació de l’òvul fecundat a la matriu com a constitutives d’avortament. Si hagués estat el cas, vist que alguns dels consellers presents ja s’havien manifestat en contra d’acceptar en el redactat del Codi qualsevol despenalització de l’avortament -excepte en el cas de què hi hagués un perill per a la vida de la mare- el text referit no s’hauria inclòs en el redactat final, considerant la voluntat de consens que ha regit la redacció del text.

Els dubtes que no van tenir en aquell moment ni en el moment d’entrar a tràmit parlamentari la Proposició de llei, han aparegut després de forma sobtada. Ens hauria agradat poder compartir els informes o altres assessoraments tècnics de què hagin gaudit per poder valorar novament la qüestió i canviar, eventualment, -encara que considero que no hauria estat el cas-, la nostra opinió. La seva afirmació, com a motivació de l’esmena, que aquest redactat dóna lloc al plantejament de multitud de qüestions i dubtes en relació amb la protecció constitucional plena de la fase prenatal no és suficient, no ens conveng, si no ens manifesteu en quins parers o realitats es basa. Ens podria fer arribar a dubtar, -torno a dir que em sembla que no, però podríem arribar-hi-, però de forma totalment insuficient com per acceptar l’esmena.

En rebutjar la vostra esmena ens basem en aquells principis científics i en l’interès de preservar la seguretat jurídica, en cap altra consideració. Les accions o els procediments als que es refereix l’apartat 4 de l’article 108, que voleu suprimir, pensem que es refereixen a mètodes anticonceptius, que en cap cas trenquen el procés d’una vida existent sinó que eviten que l’òvul fecundat pugui assolir l’estadi de no retorn en l’aparició d’una nova vida.

Tampoc n'hi ha prou amb la justificació que el redactat sense aquest apartat ja permetria, per dificultat probatòria, no considerar les conductes referides com a constitutives de delictes. Nosaltres demanem que no hi hagi lloc a dubte. És segur que una dona, fisiològicament normalment constituïda i que practiqui una activitat sexual que podéssim qualificar de normal, si porta durant un temps relativament llarg un dispositiu intrauterí, en algun moment es veurà implicada, pel procediment utilitzat, en la pràctica al·ludida en la disposició que se suprimeix. Demanem que s'esvaeixi qualsevol dubte quant a la possibilitat que la dona o el facultatiu que li ha prescrit la utilització d'aquest mètode anticonceptiu, per citar-ne un, puguin trobar-se immersos en un procés penal per aquest motiu.

Per a nosaltres no hi ha dubte que el text es refereix a contracepció, no a avortament, i, com comprendran, no ens pot passar pel cap estar d'acord en el fet que un Codi penal de principis del segle XXI doni peu a què es penalitzi qualsevol mètode anticonceptiu, cosa que podria passar si suprimim l'apartat 4 de l'article 108 i si s'arribés a considerar l'acció com a constitutiva d'avortament. Per tant, demanem que, en base als arguments exposats i en pro del principi de seguretat jurídica, vulguin tornar a considerar la seva posició, perquè el text final que avui s'aprovi inclogui el punt 4 de l'article 108 de la Proposició de llei qualificada del Codi penal.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Abans de passar a la intervenció dels grups parlamentaris, el Govern vol intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Perdoni Sr. síndic, no en aquest cas. No volia intervenir. M'he confós. Li demano disculpes.

El Sr. síndic general:

Bé.

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Els representants del Centre Demòcrata Andorrà en el si del Grup Mixt, sempre hem defensat l'aplicació

sense excepcions i rigorosa del principi de legalitat. Des de l'aplicació del principi de legalitat, pretenem l'establiment en la nostra societat, de la necessària i suficient seguretat jurídica que empari els actes de tots els nostres conciutadans, donant cobertura a les seves necessitats i garanties als seus drets.

Avui per avui, el principi de legalitat està proclamat en la nostra Constitució, en l'article 3.2.

La Constitució que garanteix, per tant dit principi de legalitat, no deixa d'ésser però la Norma Suprema de l'ordenament jurídic i vincula a tots els poders públics i als ciutadans.

Dins dels drets fonamentals de la persona i de les llibertats públiques, l'article 8 de dita Norma Suprema com literalment ve qualificada en l'article 3 esmentat, estableix que la Constitució reconeix el dret a la vida i la protegeix plenament en les seves diferents fases.

L'article és taxatiu i en la nostra opinió no deixa lloc a interpretacions.

L'esmena promoguda conjuntament amb el Grup Parlamentari Liberal en relació amb la supressió del paràgraf quart de l'article 108 que ara és motiu del vot particular del Grup Socialdemòcrata, en la nostra opinió, al referir-se a accions o a procediments sense més concreció, deixava enunciat de forma massa genèrica, la possibilitat d'exculpar eventuales conductes constitutives d'avortament.

Endemés d'aquest factor, ens plantejàvem la possibilitat, per mitjà de dita indefinició o generalitat, que el principi de protecció constitucional plena de la fase prenatal, quedés conculcat.

Ha estat, doncs, en el sentit del respecte escrupolós a la legalitat i de seguretat jurídica, al respecte dels drets fonamentals indicats, que ha estat plantejada la supressió de l'apartat quart de l'article 108, a major abundament, si es té en compte, tal com diu la motivació de l'esmena, el principi de mínima intervenció i la dificultat probatòria per a la tipificació de l'eventual delictes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

A continuació passem a la intervenció del Grup Lliberal. Sí, Sr. Joan Albert Farré teniu la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

En la pràctica totalitat dels estats pertanyents a la nostra tradició jurídica, la part especial del Codi

penal té per objecte la definició dels diferents supòsits de fet de caràcter delictiu. En aquest sentit, la tipicitat és una conseqüència inevitable del principi de legalitat consagrat a l'article 3.2 de la Constitució, que en el seu article 9.4 exigeix una concreció i una determinació prèvia legal dels casos en els que es pot i s'ha d'aplicar la pena.

La redacció de l'apartat 4 de l'article 108 es contradiu frontalment amb aquest principi perquè, en lloc de tipificar a concretar una conducta constitutiva de delictes, el que fa de manera impròpia és explicar que unes conductes (les accions i els procediments consistents a evitar la implantació de l'òvul fecundat a la matriu) no seran constitutives de delictes. I per consegüent, en bona tècnica jurídicopenal, aquest apartat s'ha suprimit.

D'altra banda, l'avortament consentit no és un delictes nou. Ja estava tipificat a l'article 185 del Codi penal de l'11 de juliol de 1990 vigent fins ara, que tipificava la conducta delictiva sense referir-se a cap tipus de supòsit d'exclusió. I durant el temps de vigència d'aquest Codi (gairebé 15 anys) no s'ha plantejat mai als tribunals cap d'aquests supòsits exclosos, perquè sempre s'han considerat (tant per la Fiscalia General com pels tribunals) com a conductes o accions no constitutives de delictes en no estar tipificades com a tal.

Finalment, i sense voler Sr. Rodríguez, discutir la seva brillant exposició científica, en base als arguments exposats, entenem que no sembla adequat que una menció dubtosa i supèrflua d'un Codi penal (que contràriament al principi doctrinal de tipificació de les conductes que constitueixen delictes, vol explicar el que no constitueix delictes) pogués arribar a plantejar algun problema de constitucionalitat en relació amb l'article 8, apartat 1 de la Constitució, que com és sabut, reconeix el dret a la vida i la protegeix en totes les seves fases.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris.

Sr. Francesc Rodríguez, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Només dues coses. Primer constatar que tenim un concepte totalment diferent amb els companys sobre el que és seguretat jurídica i legalitat. Això d'entrada, i segon, no entenc, continuo sense

entendre, i evidentment, ni per part d'una intervenció ni de l'altra se m'ha justificat, per què es va estar d'acord en entrar aquest text a tràmit parlamentari i després s'ha esmenat? És l'últim dubte que tinc i que no se m'ha explicat.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, pel Grup Mixt, Sr. Patrick García teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

Només volia dir que des de Renovació Democràtica compartim completament els criteris exposats pel Sr. Francesc Rodríguez. I també ens agradaria saber per què aquest consens que havia estat, perquè cada vegada que hem hagut de demanar alguna cosa, el Sr. Joan Albert Farré o algun altre membre de la Comissió d'Interior, mentre s'estava treballant el text, sempre hi ha hagut una relació fluida i sempre s'havien, més o menys consensuat les coses. Ens agradaria també saber, des de Renovació Democràtica, per què de cop i volta s'ha canviat?

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Per part del Grup Lliberal?

No?

Sí, Sr. Joan Albert Farré teniu la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, en principi, el motiu de presentar aquestes esmenes va ser que es va considerar que hi havia aspectes que podien acabar millorant el text. I evidentment, aquests aspectes no van ser compartits pel Grup Socialdemòcrata, i sembla que tampoc pel Sr. Patrick García. Però no per això, si nosaltres estem convençuts que milloren el text, haguem de deixar de plantejar-los.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Cap més intervenció?

Doncs, passàrem a la votació del vot particular, doncs, votant sí seria deixar el text tal com es contenia en el Projecte de llei original, i no és no al vot, i doncs, deixar el text tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
 M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : No
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari, volem procedir al recompte, si us plau.

El Sr. Esteve López:

Sí, Sr. síndic.

Són 7 sí; i 15 no.

El Sr. síndic general:

Molt bé, moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimat el vot particular i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Passem a la reserva d'esmena número 1 que correspon a l'esmena número 6 de l'informe del ponent, i a l'article 109.

Intervé per defensar el vot particular el Sr. Francesc Rodríguez. Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

És una reserva d'esmena, no és un vot particular.

El Sr. síndic general:

Ah! Perdoneu, doncs, és reserva d'esmena 1 que correspon a l'esmena número 6 de l'informe. Perdoneu el meu error.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Permeteu-me dir d'entrada, per introduir la defensa d'aquesta reserva d'esmena, que el Partit Socialdemòcrata no és un partit avortista. El Partit Socialdemòcrata és un partit que defensa la llibertat i el respecte de l'altre. Estic segur que la majoria dels que demanem que la dona pugui decidir lliurement en un tema tan íntim, tan greu, no optàrem per exercir el dret d'avortament. Però, això no vol dir que no acceptem, encara que puguem no compartirla, una decisió tan transcendental. El valor de la llibertat de la persona de disposar d'ella mateixa no pot ser limitat per consideracions d'un altre, si no l'afecten directament. El valor que defensem és la llibertat individual, la llibertat de la persona. Per tant, el fet de defensar aquesta esmena no significa que, personalment, estiguem a favor de l'avortament. En temes en els que aspectes ètics o, si volem, morals poden suposar uns valors a tenir en compte en el moment de qualsevol presa de decisió, nosaltres som i serem sempre molt respectuosos. De la mateixa manera, demanem respecte pels que pensen d'una altra manera. Sobretot quan, amb la nostra esmena, ens sembla que estem donant satisfacció a una demanda de la nostra societat.

La nostra societat ho demana en primer lloc per respecte a la dona i a la seva llibertat i dignitat. Però també ho demana per altres motius. Hi ha dones que no poden, pels motius que sigui, donar curs al seu embaràs i si no s'aprova aquesta esmena les aboquem a sortir de les nostres fronteres o a actuar clandestinament, si volen avortar. Tot considerant que les persones amb més recursos podran afrontar la situació de manera raonablement segura, pot ser que les dones econòmicament més desafavorides s'hagin de sotmetre a pràctiques perilloses per a la seva salut o la seva vida, segurament en unes condicions psicològiques indignes per a la persona. I això no és tolerable ni just.

La decisió d'avortar no ha de ser fàcil. Només la poden valorar de forma plena les persones que es poden trobar afrontades amb aquesta decisió. Els altres podem compartir, podem opinar, però, sempre, hem de respectar la decisió de la dona. El fet de portar un ésser viu a les entranyes pot fer veure les coses de forma diferent. No volem legalitzar cap situació ni cap comportament. Volem que no es penalitzi un acte que, pensem, seria exercit sempre amb plena responsabilitat. La nostra íntima convicció és que cap dona avorta per plaer. Per tant, no podem condemnar una persona a viure fins al final de la seva existència amb una creu que no ha volgut, amb una presència que li pot recordar a cada moment que, potser, és fruit d'un atemptat contra la seva pròpia vida. Si lliurement decideix que no pot suportar aquesta càrrega, no podem obligar-la a fer-ho mitjançant l'amenaça d'una altra càrrega imposada per la societat.

Se'ns diu que si s'acceptés la nostra esmena aniríem en contra de les disposicions de la norma suprema que ens vam donar, la Constitució. És possible; afegiré que, fins i tot, és probable. En tot cas, es disposa dels mitjans legals per poder demanar el seu parer, fins i tot abans que entri en vigor la norma, a l'única instància que pot manifestar si el redactat que proposem s'avé amb les disposicions de la Constitució, el Tribunal Constitucional. I si aquest digués que no s'hi avé, tots acataríem la seva decisió. En aquest cas, però, s'obriria forçosament el debat sobre la qüestió real, que no és, i penso que en som tots conscients, el de l'acceptació o no de la despenalització parcial de l'avortament, sinó el de si la realitat reflectida en algun o alguns punts de la nostra Constitució i la voluntat i la realitat socials i ciutadanes són coincidents.

Senyores conselleres i senyors consellers, us demano que en votar aquesta reserva d'esmena ho feu en consciència, segons la vostra íntima convicció, tenint en compte sobretot que la modificació que volem introduir no obliga ningú a actuar en el sentit que es proposa, sinó que se li reconeix la llibertat, el dret, de fer-ho. Ho demano en primer lloc a les senyores conselleres, que com a dones poden entendre millor que ningú aquesta demanda; quant als senyors consellers, els hi demano que intentin posar-se en el lloc de les dones que els envolten i que estimen -germanes, esposes, companyes, filles- i que pensin que també poden haver d'enfrontar-se a aquesta situació.

També en política hi ha decisions, i aquesta n'és una, que s'han de prendre escoltant per damunt de tot la raó de la pròpia convicció; si ho fem així, amb la nostra presa de postura no traïm ni consignes polítiques ni posem en dubte principis que podrien

semblar intocables, però que no ho són. Senzillament, expressem de forma oberta i sincera allò que íntimament, i havent-ho valorat convenientment, creiem. D'això se'n diu honestedat amb un mateix. No hem d'intentar enganyar-nos a nosaltres mateixos, no fem de la hipocresia la norma de conducta que guï la nostra decisió. Votem amb consciència i expressem lliurement la nostra convicció. En definitiva, siguem honestos i justos amb nosaltres mateixos.

Un cop dit això, permeteu-me desitjar que, sigui quin sigui el sentit del vostre vot, haureu tingut en compte aquesta demanda i haureu manifestat allò que la vostra consciència personal, no la política, us ha dictat, demostrant fins a quin punt per damunt de pressions i de consignes polítiques valoreu el respecte a la llibertat de les persones i, molt concretament, de les dones.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Abans de passar a la intervenció dels grups parlamentaris, el Govern vol intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta no és una intervenció fàcil, i ho dic d'entrada. El Govern la fa perquè crec que tenim dret a fer-la, perquè és un tràmit que passa a ser l'equivalent d'un tràmit de proposta de llei, i sempre el Sr. síndic ens ha donat facultat de fer-ho, i li agraeixo.

El criteri el vam expressar en el Codi penal tal com havia estat preparat, però no hem expressat el nostre criteri a la reserva d'esmena, com és natural. Perquè no podia ser.

Ja dic que en el Govern no hi ha una opinió única de cadascun de nosaltres sobre la necessitat de despenalitzar l'avortament a Andorra o no. També, igual com ha dit molt bé el Sr. Francesc Rodríguez Rossa i li compartim totalment, ningú està a favor de l'avortament. I és així com s'ha expressat aquí a Andorra, i com s'ha expressat també a tots els països en els quals, a partir d'un cert moment hi ha hagut un canvi social que ha requerit un canvi de lleis, abans que penalitzar un avortament i que després l'han deixat de penalitzar. No a tots els països d'Europa, però en la gran majoria d'ells. Però, a tots aquests països tothom s'ha expressat igual. Ningú és favorable, com és natural, a una cosa tan agressiva com és un avortament, i tots els mitjans han de ser

bons perquè s'evitin aquestes situacions per a totes les dones.

Comprenem també la inquietud des del Govern de molts ciutadans i ciutadanes que s'han expressat molt últimament. Últimament encara més a la vista d'aquesta sessió davant del Consell. El que sí hi ha és que, vostè mateix ho ha dit Sr. Rodríguez Rossa, és possible, és probable i per a mi és segur, que per mi i per molta gent és segur que l'aprovació d'aquestes esmenes crearia un conflicte que es resoluria, -com vostè ha dit també-, per la via de la presentació d'un dictamen previ, amb la qual cosa, però aquest dictamen el demanen els coprínceps. Per tant, es passaria als coprínceps la responsabilitat que tenen els parlamentaris de fer una llei d'acord amb la Constitució.

El convenciment de molts de nosaltres és que, i em sembla que també vostè ha dit que és probable i crec que està convençut que és així, que aquesta esmena que proposen és clarament inconstitucional. I això ho dic perquè es basa en què les mateixes opinions que ha dit ara vostè i que jo comparteixo, i que no és tolerable ni just que es trobi cap dona en una situació com es troben en alguns casos, ho era igual fa 13 anys quan es va fer la Constitució. És clar, la Constitució es va fer, es va discutir llarguissimament aquests apartats, es va discutir molt, es va portar des de la Mitra d'Urgell, naturalment a la tripartida, la necessitat d'anar més enllà que el text inicial, que era molt semblant al de la Constitució espanyola, i per això va quedar el text que va quedar: que la Constitució reconeix el dret a la vida i la protegeix plenament en les seves diferents fases. Fins i tot es va discutir la paraula plenament durant varis dies. Quan es va acabar el 18, 19 i 21 de desembre del 92, va ser acceptat per tots els constituents andorrans i pels coprínceps, i ara es demanaria que fos... en aquell moment la situació era la mateixa que ara, no sé que ha canviat d'una manera tan clara, però en tot cas, l'expressió d'aquest canvi social que hi pugui haver no s'ha pogut produir d'una manera adequada, i com ha de ser pels camins adequats que s'hauria d'arribar per qualsevol decisió d'aquest caire tan important.

I és veritat que la qüestió de fons és el que vostè ha dit. Aquí es tracta d'una qüestió de fons que és si el sistema institucional avui dia està exhaurit o no. Vostè ha dit que si s'arribés a acceptar aquesta esmena, i per tant sortís el Codi penal promulgat d'aquesta manera amb aquesta esmena, doncs, s'hauria de... bé, vostè ha dit el contrari, que si no s'aprovés, perdoni, tots ho acataríem i es plantejaria una situació de la voluntat ciutadana. Aquesta situació nova que es plantejaria es pot plantejar en qualsevol moment, però jo vull recordar que cap

programa electoral, en cap moment, va plantejar per aquesta legislatura que es parlés del canvi institucional.

El canvi institucional, si hi hagués una llei d'avortament, és evident que hi seria. Si hagués d'aprovar-se una llei d'avortament a Andorra algun dia, i algun dia segurament s'aprovarà, no sé quan, però algun dia segurament s'haurà d'aprovar, no serà sota el sistema institucional actual. Per tant, si aquest sistema institucional ha arribat, en algun moment algú creu que ha arribat al seu exhauriment, doncs, s'haurà de consultar el poble, dir-ho; dir que el sistema de copríncipat no ens serveix, o almenys el copríncep episcopal ha fet tot el que ha pogut per a Andorra durant 7 segles i escaig, però que en aquest moment és un problema per la continuació del progrés del Parlament andorrà i de la voluntat andorrana si aquesta s'expressa d'una manera clara.

En les últimes campanyes electorals no hi ha hagut aquest tema, no s'ha posat sobre la taula. A mi em sembla que avui sabem tots que aquesta esmena no seria constitucional. Em sembla que difícilment es pot dir el contrari. Jo penso que a més a més es pot afegir una cosa. Els països on s'ha despenalitzat l'avortament, s'ha fet mitjançant una llei d'interrupció voluntària de l'embaràs, una llei bastant més complicada que 4 articles del Codi penal que es despenalitzen, i seria necessària també aquell dia, el dia que això es fes, amb les circumstàncies institucionals necessàries, seria necessari fer una llei completa. Perquè és molt més complicat que això, fins i tot, fixin-se que quan es diu a l'esmena de vostès, que no és punible l'avortament provocat per impedir un perill per a la vida o la salut de la gestant; hi ha una indefinició, perquè aquí no hi diu per un facultatiu, com diuen en els altres punts que vostès diuen. Tampoc s'ha pensat, perquè no era el moment, evidentment que no, no és amb un Codi penal que s'ha de fer una llei d'interrupció de l'embaràs. Però, tinc la sensació clara que vostès saben que aquesta esmena no pot prosperar, sigui perquè el Consell General no la votarà, sigui perquè els dos coprínceps podrien demanar un dictamen constitucional al tribunal, i el tribunal diria que no és constitucional.

Jo penso que això és així, perquè no era diferent fa 13 anys quan ho van discutir llargament, i tothom ho va aprovar. I aquí hi ha persones, -el Sr. Bartumeu n'era un-, em sembla que hi ha algun altre conseller que era membre de la constituent i no van fer cap objecció a fer prevaler clarament l'interès de mantenir un sistema institucional, malgrat saber que no hi podria haver, durant el temps que això fos així, una llei d'avortament.

Aquest és un problema latent. Nosaltres ja ho he dit, no tenim tots la mateixa opinió sobre això. Però és clar, ens trobem amb que avui dia s'ha de decidir això. Per part del Grup Parlamentari Liberal, i n'hem discutit llargament, i ho hem fet en comú, com és natural, amb un tema d'aquesta transcendència. Potser el fàcil seria abstenir-se en tots els casos, i deixar que la responsabilitat passés en el copríncep, que ell hagués de demanar aquest dictament constitucional. Jo tinc el convenciment que és innecessari demanar aquest dictamen perquè és clarament inconstitucional aquesta proposta, malgrat que no comparteixo els efectes d'aquesta inconstitucionalitat. Però és la que tenim, és la Constitució que tenim ara per ara. I també seria fàcil, fins i tot, votar a favor de l'esmena. Però no faria altra cosa que defugir la responsabilitat, penso jo, els consellers defugirien la responsabilitat de dir el que pensen en aquest moment.

I he de dir una cosa, hi pot haver consellers liberals que per consciència no vulguin votar ni l'esmena ni no votar-la, que s'abstinguin, i en canvi també hi ha consellers liberals que malgrat creure, sense ser partidaris de l'avortament, -com jo tampoc ho sóc-, podrien pensar que es podria arribar el dia que s'hagi de votar una llei d'avortament, -i compartim tots els arguments que vostè ha dit, Sr. Rossa, sobre el fons de la qüestió-, malgrat això, penso que aquests consellers, uns quants d'ells votaran avui amb consciència posant per sobre de l'interès, posant per sobre del manteniment d'aquesta esmena el manteniment del sistema institucional. Que pot ser canviat, que gràcies a la Constitució té possibilitats de ser esmenat quan es vulgui, però ho ha de ser per la via que tothom pugui dir la seva. És a dir, que quan es planteja una cosa tan fonamental com canviar el sistema institucional dels Coprínceps, s'ha de pronunciar el poble, hi ha un procés establert, és el Consell General. Aquest Consell General, que és l'última sessió, evidentment, no li correspondria pas fer-ho, -per això he dit que no toca en aquest moment, avui-, però sí que ho podria fer si després d'una campanya electoral amb els arguments que cadascú vulgui explicar si s'ha d'entrar en aquest tema, es pot entrar en una discussió constitucional o constituent posterior al final d'aquesta legislatura.

Per tant, repetim, no és una intervenció fàcil la meua. El meu convenciment personal no cal que l'expressi perquè no sóc conseller, però em sembla que es desprèn del que ha dit, de les paraules del Sr. Francesc Rodríguez Rossa. I jo el que dic és que aquest és un debat portat en mal moment, portat en un moment potser oportú per altres motius...

El Sr. síndic general:

Si us plau!

No sortim massa de la qüestió, si us plau, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

...i que en un altre moment es podria debatre d'una altra manera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passarem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

Sr. Patrick...

Sr. Joan Monegal primer, sí!

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

En el debat de la Comissió que va analitzar les esmenes plantejades pel Grup Socialdemòcrata, els representants del Centre Demòcrata Andorrà vàrem votar de forma negativa a l'esmena d'addició proposada, conjuntament amb els integrants del Grup Parlamentari Liberal.

Les motivacions que ens varen impulsar al vot en el sentit indicat tornen a ser les de l'acatament a la literalitat de la legalitat vigent. En aquest sentit, ens tornem a referir al mandat constitucional i en concret a la disposició continguda en el capítol III de la Constitució del Principat d'Andorra, concretament l'article 8, on es reconeix el dret a la vida, i on s'estableix la protecció plena del referit dret en les seves diferents fases.

La Constitució del Principat d'Andorra, jeràrquicament Norma superior del nostre ordenament jurídic, que com l'article 3 de la mateixa diu, vincula tots els poders públics i els ciutadans, no efectua cap tipus de matisació, al respecte que pugui quedar exempta de l'estricta literalitat legal.

Havent-se d'ajustar tota la resta de normes jeràrquicament situades per sota de la Carta Magna, no es pot, en la nostra opinió, efectuar una interpretació o aplicació dispar o contrària a allò indicat i establert en l'article 8 de la nostra Constitució.

El respecte a la legalitat, amb independència de les connotacions morals, ha inspirat sempre als representants del Centre Demòcrata Andorrà davant d'aquesta Cambra en totes les nostres

intervencions i accions, i no podia ésser la present qüestió, excepció a la mateixa, més si entenem que la subjecció a la legalitat com diu la Constitució, ens vincula a tots.

Una excepció en aquest sentit, per un costat d'impossible reconeixement atenent la garantia al principi de legalitat establert, podria significar el trencament de les bases de l'Estat de dret, -com ha dit fa un moment el cap de Govern-, possiblement el trencament institucional d'un Estat de dret que volem i pretenem desenvolupar, i seguir desenvolupant.

El sentit del vot davant l'esmena promoguda en el seu dia, doncs, ha cercat no intoxicar d'elements d'inconstitucionalitat el Codi penal a promulgar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, passem a la intervenció del Sr. Patrick García, també pel Grup Mixt.

Teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

La meua intervenció serà més breu, perquè els companys del Partit Socialdemòcrata ho han fet i han fet una exposició, la qual comparteixo. Però jo vull intervenir més en el fet que el Sr. cap de Govern ha dit que la Constitució diu... aquí tots hem compartit amb gent que ha fet part del procés constituent, i tothom sap que dins del procés constituent del tripartit, això fa part d'un pacte que es va fer en aquell moment, sinó no hi hagués hagut Constitució a Andorra. I d'això n'hem de ser tots plenament conscients.

En segon lloc, aquesta reserva d'esmena, la qual podríem tots els consellers d'aquesta Cambra assumir perfectament, perquè altres articles de la Constitució que vosaltres dieu que són anticonstituents, això ens ho dirà un dictamen del constitucional, si algú ho demana, una vegada els consellers, perquè el poble andorrà és sobirà i la Constitució ho diu molt clarament; i si 27 consellers voten un Codi penal, en el qual en 3 supòsits l'avortament no és punible com ho diu l'article 9.4, perquè estan tipificats, etc., jo voldria veure qui és la persona que dirà que està en contra d'aquest Codi penal votat per tots els consellers de la Cambra parlamentària. I ho voldria veure, perquè llavors seria anar en contra de tot el poble andorrà. Llavors, si després el dictamen del constitucional demanés una rectificació d'aquesta reserva d'esmena, llavors el poble andorrà, a través

dels seus 27 consellers o els que hi hagi en el seu moment, decidirien el que han de fer.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Abans de passar a la intervenció del Grup Lliberal, donaria la paraula... Sr. Bartumeu havíeu demanat la paraula per al·lusions abans. Doncs, abans de passar a la intervenció del Grup Lliberal, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Sr. cap de Govern m'ha al·ludit directament. Ha fet referència a la Comissió Constituent de l'any 93, i efectivament jo hi era, aquí algun altre company conseller que estava al Consell Constituent, però no a la Comissió Constituent.

Jo crec que per restablir la veritat he de dir: primer, que no és cert el que diu el cap de Govern que allí ningú va dir res. Allí s'estava negociant una Constitució per donar la llibertat i la sobirania al poble andorrà. I allí es van dir moltes coses. I a més un dia o altre podrem llegir totes les actes. Però jo recordo el que vaig dir, perquè alguna cosa vaig dir personalment.

Una de les qüestions era, se'ns demanava no solament de garantir el dret a la vida en totes les fases, sinó d'agafar el compromís que faríem una llei de matrimoni civil sense divorci. No ho vam acceptar. El que sí que vam fer, és arribar a un compromís per poder fer una Constitució. Una Constitució que dóna la sobirania al poble andorrà que no la tenia, i que dóna el procediment per poder reformar la Constitució que tampoc ho teníem.

A partir d'aquí, si el Govern liberal, el seu grup parlamentari volen transformar les intervencions d'avui en un inici de campanya electoral sobre si hem de reformar la Constitució o no. A mi em sembla que no és el moment ni és el lloc en el qual hem de fer el debat. Però per restablir la veritat en relació a les al·lusions, evidentment que es va discutir això, i evidentment que es va acceptar a canvi d'altres coses, i essencialment pel fet que el poble andorrà és sobirà, i el dia que vulgui podrà modificar la Constitució.

El Sr. síndic general:

D'acord, molt bé, ha contestat aquesta al·lusió, i abans de passar la paraula al Grup Lliberal, potser sí que demanaria que el debat es centrés sobre la

qüestió i no sobre la qüestió d'una possible reforma de la Constitució.

Sr. Joan Albert Farré, pel Grup Parlamentari Lliberal, teniu la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

Així com en el cas anterior es podia plantejar algun dubte de naturalesa constitucional en relació amb l'article 8.1 de la Constitució, en aquest cas el dubte es converteix en certesa.

Com tots sabem, existeix actualment un important debat en el si de la nostra societat, en el si dels partits polítics i, també, en el si del Partit Liberal Andorrà, perquè aquest és un tema sensible que afecta a la paternitat i sobretot la maternitat -el dret de ser mare- dels ciutadans i ciutadanes d'Andorra, i el Partit Socialdemòcrata no es pot pas apropiari interessadament aquest debat, perquè de fet és un debat de tota la societat.

Tanmateix, en un moment donat hem hagut de deixar de banda aquest debat, que transcendeix la política i s'endinsa en qüestions de consciència, ètiques, personals i, fins i tot, morals, per fer front a les nostres responsabilitats com a consellers.

La protecció del dret a la vida (primer dret fonamental) es configura en l'esmentat a l'article 8.1 de la Constitució de forma plena i en totes les seves fases. Així ho va voler el poble andorrà amb plena llibertat i independència, quan va aprovar sobiranament la Constitució de 1993.

La Constitució, en el seu article 8.1 diu textualment, i cito: "La Constitució reconeix el dret a la vida i la protegeix plenament en totes les seves diferents fases."

La protecció del dret a la vida es configura com a plena i en totes les seves fases. El legislador constitucional i el poble andorrà amb aquest redactat, ha volgut atorgar una protecció plena de la vida davant d'altres béns jurídics, i fins i tot drets fonamentals.

Observi'n que s'ha evitat mencionar la vida de les persones de manera que la qüestió de l'inici temporal de dita protecció plena, no es posi en relació quan s'és persona, sinó en relació a quan hi ha vida.

El terme "plena" pot portar a mantenir a l'hora d'interpretar l'article, la no admissibilitat de diferents graus de protecció aplicables a les diferents fases de la vida, i en especial en relació amb el tema que avui ens ocupa, a la vida prenatal. La fase prenatal es veu revestida de la mateixa plena protecció que les demés fases. No sembla caber-hi una disminució del

grau de protecció pel fet de trobar-nos en la fase prenatal.

La Constitució és la nostra norma suprema de l'ordenament jurídic, i d'acord amb l'article 3.1 vincula tots els poders públics i els ciutadans. I amb independència del principi de llibertat ideològica i de les llibertats d'expressió de cadascú també reconegudes i garantides per la Constitució, aquesta vinculació impedeix que el Consell General pugui aprovar disposicions legislatives que la contradiguin o vulnerin, perquè en aquest cas estarien viciades d'inconstitucionalitat, i també serien nul·les de ple dret per infringir el principi de jerarquia normativa.

Tal com s'ha dit, el Codi penal té per finalitat concretar i tipificar conductes delictives i no pretendre modificar -de forma impossible i estèril- l'ordre constitucional legalment establert.

En els treballs en Comissió per l'elaboració del nou Codi penal, la voluntat del Grup Parlamentari Lliberal, ha estat principalment d'elaborar un nou text sota l'òptica constitucional, un nou text que emanés de la sobirania del poble andorrà a través dels seus representants democràticament elegits i que modernitzés el nostre Codi i l'adaptés a les noves doctrines científiques europees, tot preservant-se els nostres trets característics.

És en aquest ordre de coses i en exercici de la nostra responsabilitat, de fer avançar els processos legislatius en curs que el país necessita, que el nostre grup no pot entrar a valorar l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, perquè, al nostre entendre, no té cabuda dins l'ordre constitucional establert que és, el que en definitiva, ha de servir de marc per a la sustentació d'aquesta nova normativa penal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part del Grup Socialdemòcrata?

Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies. En primer lloc, pel que fa a l'última intervenció del representant del Grup Parlamentari Lliberal, dir que nosaltres no ens volem apropiari interessadament de res. Nosaltres, si hem portat aquest tema aquí al Ple, ha estat perquè en els treballs en Comissió vam oferir la possibilitat d'arribar a un consens i d'acceptar el text que inicialment s'havia previst, i que feia referència a l'avortament en cas de perill per a la vida de la

gestant o en el cas de violació, i en tot cas hauríem pensat si després, mitjançant esmena o no, intentàvem també incloure el tercer supòsit que proposem a l'article referit, i no es va voler.

Per tant, no ens apropiem interessadament de res. Vam oferir la possibilitat de compartir, i no es va voler pel que fos. I ho respectem. Però que no se'ns acusi ara del que no hem fet.

Pel que fa a la intervenció del Sr. Monegal no tinc res a dir.

I pel que fa a la intervenció del Sr. cap de Govern, primer i com a prèvia dir-li que vostè ha parlat molt sovint de llei d'avortament; nosaltres no n'hem parlat ni una vegada. És un altre tema. És un altre tema. Estem parlant del Codi penal.

D'entrada no he dit que ningú està a favor de l'avortament. He dit que podíem no estar a favor de l'avortament i votar la disposició que prevegi la despenalització de l'avortament. Això és el que he dit.

El que volem, ho he dit, i em sembla que no se m'ha entès bé: que es reconegui un dret per a la dona, per a la persona, un dret, senzillament, res més.

Pel que fa al dictamen previ, no seria la primera vegada que els coprínceps, per separat o no, demanen un dictamen previ. Si és una figura que es va preveure, és per alguna cosa, és per utilitzar-la, suposo. Per tant, penso que no estem defugint cap responsabilitat, ni passant-la a ningú. És una figura constitucional prevista, i per tant, s'ha de poder utilitzar.

D'altra part, la societat d'avui no és la mateixa que fa 13 anys. Són pocs anys, 13 anys, ho reconec, però no és la mateixa. I com ha dit el company Jaume Bartumeu, en aquell moment hi havia uns condicionants que avui potser no són els mateixos. No dic que siguin diferents del tot, però potser no són ben bé iguals. I això s'hauria de valorar.

De qualsevol manera, avui el debat és sobre el Codi penal, no és sobre si la Constitució reflecteix bé o no el que la societat vol. Jo ja ho he dit. En el cas que això s'accepti i que algú, que només pot ser el Tribunal Constitucional, ens digui que això no és constitucional, debatrem el que cal. Però avui aquest no és el debat, per tant, el president ho ha dit i jo ho repeteixo, no entrarem en aquest debat.

L'únic que volem també dir-li, és que vostè ens ha referit que quan diem "evitar el perill de la vida de la gestant" no ens referim a un facultatiu. És volgut. És volgut. Perquè amb els assessors que hem tingut n'hem estat parlant llargament, i hi ha altres persones que no són facultatius que poden salvar la

vida de la gestant si intervenen. I tampoc ha de ser penalitzada la seva actuació. Per tant, és volgut.

Per últim, dir que no voler defugir, -com vostè diu-, una responsabilitat davant dels coprínceps, potser el que estem fent -no potser, segur- és defugir una responsabilitat davant de la societat. I això, per a nosaltres, doncs, en aquest moment és tant o molt més important que el que vostè ens ha exposat.

De moment res més.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt alguna intervenció?

Sí, Sr. Patrick García teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Sobre la intervenció del Sr. Joan Albert Farré, que sempre es refereix per no votar favorablement la reserva d'esmena número 1, que jo torno a insistir, penso que es pot votar favorablement. Tots els consellers la poden votar, perquè només es basa en l'article 8 de la Constitució. I l'article 8 de la Constitució, el tinc davant: "reconeix el dret a la vida i la protegeix plenament en les seves diferents fases". Efectivament, però també es refereix al Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i les llibertats fonamentals. Si no el teniu us el puc donar.

Després, parreu, només parreu d'un sol article de la Constitució. Hi ha molts altres articles de la Constitució que permetrien que aquesta reserva d'esmena pogués estar aprovada des d'aquest Consell General, i en particular el 9.4: "Ningú no pot ésser condemnat o sancionat per accions o omissions, que en el moment de produir-se no constitueixen delictes, falta o infracció administrativa". És a dir, introduint al Codi penal aquesta reserva d'esmena, no se'ns pot dir res, etc.

Es vulnera l'article 30 que reconeix el dret a la protecció de la salut, i si volguéssim podríem continuar a debatre-ho molta estona.

No sé d'on surt que no podem aprovar-ho. Si hi ha un dictamen! Que surti el dictamen. Ja ens ho dirà el dictamen. Estem parlant del Codi penal. I al Codi penal s'ha d'introduir perquè les persones que estan agredides o altres, no poden estar penades. És vergonyós. Jo sóc pare de família, no sóc dona, i em pot passar amb la meva nena.

El Sr. síndic general:

Per part del Grup Lliberal?

Sí, una altra intervenció?

Sr. Joan Albert Farré teniu la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Patrick García, quan ens basem en la intervenció del Grup Parlamentari Lliberal en la Constitució, ho hem fet per a la protecció que aquesta atorga al dret a la vida, que entenem que és un dret que passa per davant dels altres drets que la Constitució reconeix.

Vostè potser possiblement té un punt de vista jurídic diferent del nostre. Nosaltres, en tot cas, i el Sr. Rodríguez també ho pot corroborar, en la mateixa Comissió amb els tècnics que van participar a assessorar la Comissió amb tot el seu treball, els mateixos tècnics ens van dir al llarg de tot el treball, que aquest article no tenia cabuda dins del Codi penal. I suposo que és per això mateix que el Sr. Rodríguez, en la seva intervenció, ha dit que possiblement o molt probablement aquest article fos anticonstitucional. Per tant, el criteri, -diguéssim que seguim-, és un criteri que nosaltres entenem que no podem votar una cosa que manifestament veiem que és anticonstitucional, i que potser altres formacions polítiques ho voldrien fer d'una altra manera. Però nosaltres entenem que hem de votar una llei que sigui constitucional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata alguna altra intervenció?

Cap més intervenció?

Sí, Sr. Josep Dallerès, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La meua intervenció està motivada per la intervenció que ha tingut el cap de Govern, amb un intent, al meu entendre, malaurat, d'intentar situar el debat allà on no tocava. El debat d'avui és una esmena que s'ha fet sobre el Codi penal i un article del Codi penal.

En tot cas no era ni ha estat en cap moment, excepte quan ha intervingut el cap de Govern, -no en devia tenir prou de les intervencions que va fer ahir a la televisió i avui al migdia, perquè ha tornat a reincidir sobre el mateix. El debat avui aquí no és un canvi de sistema institucional, per molt que el Sr. cap de Govern ens ho digui, lligant-ho amb tota una sèrie de veritats i contra-veritats i no tantes veritats.

Perquè, per exemple, quan diu que els únics que poden fer un recurs són els copríneps, és fals. El Sr. cap de Govern pot recórrer davant del Tribunal Constitucional, i si vol li llegiré, article 99: "poden interposar recurs d'inconstitucionalitat contra les lleis, una cinquena part dels membres del Consell General, el cap de Govern o tres comuns". Dóna la casualitat que això ja ha passat. La primera Llei de la nacionalitat que es va votar després de la Constitució va ser recorreguda, va ser portada al Tribunal Constitucional pel cap de Govern, no pels copríneps.

S'ha parlat molt de la legalitat vigent. La legalitat vigent diu el que diu, Sr. Farré, Sr. Monegal. Diu que s'ha de seguir el que tenim establert. El que tenim establert és que si hi ha un recurs possible, el que s'ha de pronunciar, en tot cas, és el Tribunal Constitucional. I això també ha passat.

No em dirà Sr. Farré, que el Grup Lliberal no ha votat durant aquests darrers 10 anys textos que no hagin merescut recursos i sentències del Tribunal Constitucional en contra de la Constitució. I no ha passat res. És la legalitat vigent que tenim, i és d'aplicació, punt!

No intentem tergiversar per justificar coses que, en tot cas, doncs, dieu jo no ho vull votar per aquesta raó. Però no plantequem coses que no són. No s'està parlant d'un canvi de sistema. La Constitució permet que si hi ha un dels copríneps que no està d'acord en contrasignar la Llei, no la contrasigni. Imaginem el cas que s'aproves aquesta esmena, que el Tribunal Constitucional diu que és conforme a la Constitució, i que hi ha un dels copríneps que no està disposat a fer-ho. Està en el seu dret, i està previst. I ja ha passat! Ha passat dues vegades! Que algun dels copríneps no hagi contrasignat un text. No ha passat res. No estem parlant de canvi de sistema institucional.

A mi em sembla que s'haurien de posar les coses al seu punt i dir exactament el que és la veritat. No anar a fer por, perquè la política de la por no porta a res. Amb la política de la por és evident que no tindriem avui la Constitució que tenim.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt?

Sí, Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Sí, únicament per al·lusions. Evidentment, des del nostre grup no és vol fer la política de la por, però sí vull clarificar en qüestions de legalitat, el supòsit que el company Dallerès estava manifestant en aquests

moments, si en aquests supòsits nosaltres o jo, concretament, tinc la convicció que la reserva pot vulnerar un principi de constitucionalitat; per tant, esdevenir, en aquesta part puntual la Llei que proposem aprovar, inconstitucional, evidentment que no puc votar favorablement, i posteriorment i evidentment, no puc jo interposar un recurs d'inconstitucionalitat contra un acte pròpiament expressat per mi en aquesta Cambra. Per tant em quedaria enervat justament amb aquesta possibilitat.

Quan jo parlo de principi de legalitat, i he sigut lacònic en la meua exposició, m'he referit, literalment al que diu l'article i amb la meua convicció, concretament que amb aquesta literalitat, aprovant l'esmena es vulneraria la Constitució.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal, Sr. Joan Albert Farré, teniu la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

Per al·lusions del Sr. Dallerès.

Només li volia dir, perquè amb la seva intervenció, a part que ha barrejat una mica el que ha dit el Govern i el que hem dit aquí des del grup parlamentari, tot subscriuint enterament el que ha dit el company Monegal, li he de dir que quan el Grup Parlamentari Lliberal ha votat lleis, -que sí que és veritat que alguna d'elles ha acabat sent anticonstitucional-, ho ha fet amb el convenciment que no ho eren. Que en aquest cas no és ben bé el mateix cas, perquè estariem votant una Llei que nosaltres entenem i estem convençuts que no és constitucional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern, en tot cas, si vostè intervé només seria per qüestió que hagi pogut ser contradit, perquè en definitiva, la vostra intervenció ja ha tingut lloc en el moment després de l'exposició de la reserva d'esmena, i és quan el Govern podia intervenir per si podia fer alguna aportació suplementària. Doncs, en tot cas, només en aquesta qüestió pot intervenir sense anar més lluny.

El Sr. cap de Govern:

D'acord Sr. síndic, és per això.

En primer lloc vull aclarir que no penso que hagi dit que no es va dir res, Sr. Bartumeu, a la constituent.

Es va parlar molt, i jo sé que van treballar molt vostès i les actes ho demostren i les hem vist. Les actes són llarguíssimes. Hi ha una infinitat d'apuntacions i estan molt ben explicades, i hi ha moltes intervencions de tots els que van intervenir a la tripartida inicial, a la segona i les bipartides que hi va haver també. I és un gran patrimoni dels andorrans comptar algun dia aviat amb aquestes actes, i que tothom les pugui llegir per saber com es va gestar aquesta Constitució, que estic d'acord amb el Sr. Dallerès que amb la política de la por no l'haguéssim tingut. I tots els que hi van participar van tenir la mateixa política.

Però aquí no estem parlant d'això. Vostè m'ha dit que la política de la por... jo ho dic, no és el mateix, els casos que s'han donat de lleis, diguem portades al Tribunal Constitucional i rebutjades per aquest Tribunal, que aquesta esmena que estem parlant. Em sembla que l'òrgan dels factors és molt més important.

I la contrasignatura, a veure, podem pensar el que vulguem i podem dir-ho, aparentment sobre el text hi ha unes possibilitats magnífiques. Però tots sabem que un copríncep episcopal, bisbe de l'església catòlica no pot mantenir el seu càrrec de cap de l'Estat Andorrà, amb una llei que permet l'avortament dins del país andorrà. I això ho sabem, encara que no vulguem dir-ho.

A veure, a partir d'aquí, no és aquest el debat. Potser no és aquest el debat, però si surt l'esmena i es passa la responsabilitat de fer el recurs al cap de Govern o al mateix copríncep, només es fa si hi ha el convenciment per part de la majoria dels consellers generals del Grup Lliberal, com a mínim, i també del CDA, que és anticonstitucional, no cal arribar a aquesta fase. Se n'haurà de discutir més endavant? hi estic d'acord. En un altre moment, amb un altre òrgan i amb una altra situació que no serà la legislatura actual.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Bé, si no hi ha més intervencions procedirem, doncs, a la votació de l'esmena.

Sí, Sra. Clara Pintat, quin tipus d'intervenció?

La Sra. Clara Pintat:

Sí, Sr. síndic, jo només volia demanar una justificació de vot al final, si us plau?

El Sr. síndic general:

D'acord.

Doncs, una vegada acabada la votació, doncs, podrà fer una justificació de vot.

Doncs, si no hi ha més intervencions passarem a la votació de l'esmena, sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena i, doncs, l'aprovació del text tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, perdoneu... sí.

El Sr. Jaume Bartumeu:

L'article 78, pel que fa a les justificacions de vot, diu que poden justificar els grups parlamentaris, i també podrà fer-ho el conseller general que ha votat de manera diferent al seu grup parlamentari. La consellera que li ha demanat explicació de vot no

pot usar l'article 78, perquè no ha votat de manera diferent al seu grup parlamentari.

El Sr. síndic general:

Sí, teniu tota la raó Sr. Bartumeu. Efectivament és el que estava mirant, però no podia abans...

Si us plau! Si us plau!

Quan he dit que sí que podia fer la justificació de vot havia d'esperar quina era la votació. I en aquest cas teniu tota la raó.

No té lloc la justificació de vot, Sra. Clara Pintat.

Perdoneu. S'havia finalitzat la votació, per tant, doncs, Sr. secretari, si voleu procedir al recompte, si us plau.

El Sr. Esteve López:

7 sí; 15 no.

El Sr. síndic general:

Bé, Moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena, i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Passaríem, doncs, al vot particular número 2, que correspon a l'article 119 de l'informe de la Comissió.

Intervé per defensar el vot particular el Sr. Francesc Rodríguez.

Teniu la paraula Sr. Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Per tercer cop ens trobem en aquest debat discutint sobre una qüestió que afecta la reproducció humana. En aquest cas, però, no es tracta de debatre sobre la llibertat personal de decidir al respecte, sinó sobre com es pot prendre aquesta decisió quan, qui ho ha de fer, no n'és capaç.

D'entrada cal dir que l'existència del dret constitucional a la integritat no impedeix que s'admetin situacions que, previ consentiment, puguin limitar aquest bé jurídic. Un bon exemple seria el previst al primer paràgraf de l'article que s'esmena. Fins aquí sembla que tots estem d'acord.

En tots els casos, i també en el que ara ens ocupa -l'esterilització d'una persona incapaç- el criteri rector de l'actuació ha de ser l'interès de la persona. Aquesta premissa pensem que es compleix ja que allò que es pretén és permetre a l'incapaç gaudir de la seva afectivitat i de la seva sexualitat, sense haver

d'arrossegar, eventualment, conseqüències que ell no pot valorar, i que podrien arribar a fer perillar la pròpia salut o, fins i tot, la pròpia vida. És com si, emparats en el dret a la integritat, no acceptéssim el consentiment dels tutors perquè la persona incapacitada pugui ser sotmesa a qualsevol altra intervenció quirúrgica que se li pugui practicar en el seu interès i per millorar la seva qualitat de vida o la mateixa existència. Recordem que no es tracta d'una intervenció amb finalitats eugenèsiques, és a dir que no es fa l'actuació en un teòric interès de la societat, sinó que es fa en interès de la persona concernida.

D'altra part, cal tenir en compte les garanties que es preveuen en el redactat del paràgraf que es vol suprimir. En primer lloc, no n'hi ha prou en què la incapacitació sigui greu, sinó que a més ha de ser permanent. També cal que l'actuació tingui lloc en el marc d'un procediment de jurisdicció voluntària, el que pressuposa que serà concreta i excepcional. Com a tercer element cal dir que, a més d'haver-se emès els informes tècnics pertinents (en plural), cal el parer favorable del Ministeri Fiscal. Quan es donin tots aquests requisits el batlle podrà autoritzar, si finalment ho considera d'interès per a la persona incapacitada, l'esterilització. El dret a la integritat no pot ser vulnerat perquè no depèn només del consentiment dels representants legals, sinó que es garanteix que qui s'hi podria oposar al·legant l'interès de l'incapaç, és a dir el Ministeri Fiscal, ha d'haver manifestat un parer favorable, i el que podria determinar que es tracta d'un acte no conforme amb la Llei, en aquest cas el batlle, és el que l'ha d'autoritzar.

La Llei no pretén, en cap cas, limitar el dret a la integritat, sinó que la disposició estableix la protecció de l'interès de la persona incapaç. Aquest és el bé jurídic que es protegeix. Per tant, l'argumentació exposada en la motivació de la seva esmena no ens convenç. El dret de l'incapaç no pot ser vulnerat de cap manera perquè, si bé de manera implícita els representants legals donen el seu consentiment en promoure el procediment de jurisdicció voluntària, el que ha de donar l'autorització és el batlle, amb les garanties suficients per a l'incapaç i en interès seu.

Estem convençuts de la correcció de la norma tal com va ser presentada a tràmit parlamentari. El consentiment dels tutors i la posterior autorització del batlle no es fan contra l'interès de la persona incapacitada, ben al contrari. Si es promou l'acció és perquè pugui millorar la seva existència. I, en aquest cas, per a nosaltres aquest bé és superior al de la integritat, que s'hi vol oposar.

En el cas que s'aprovi la seva esmena el que estaran fent, de la mateixa manera com s'ha fet amb el tema

de l'avortament, és obligar, al que es troba en una situació prou greu com per haver de prendre una decisió tan difícil i traumàtica, a desplaçar-se d'amagatots a l'estranger per poder vetllar pels drets de la persona concernida -l'incapaç en el cas de l'esterilització i la pròpia dona en el cas de l'avortament- i poder actuar així en el seu interès, ja que a Andorra la bona que ens posem hipòcritament davant dels ulls no els hi permetrà fer-ho legalment. I això no és just. Podríem qualificar l'acció de prevaricació política -encara que aquesta figura no existeixi- ja que estarem prenent una decisió arbitrària essent conscients de què és injusta.

Un cop tot això exposat, i abans d'acabar, hem de dir que no ens estranya gens que hagueu volgut esmenar l'exposició de motius, tot substituint les paraules "d'evitar tota empremta moralitzadora" per uns altres mots, ja que amb la presentació d'aquestes esmenes al redactat dels articles 108 i 119 queda del tot evident que voleu tornar a introduir en el Codi penal el caràcter moralitzador del Codi vigent fins ara, que tant hem criticat tots, no només nosaltres. D'altra manera, no entenem quins poden ser els motius que us han conduït a presentar-les, ja que les argumentacions de les vostres motivacions ens semblen del tot insuficients, perquè només es basen en consideracions subjectives que no tenen cabuda, si no van acompanyades d'altres elements objectius, en l'anàlisi d'unes esmenes a un text essencial com és el Codi penal. Tal com he dit fa una estona, ens hauria agradat poder disposar de la informació que els ha fet canviar d'opinió per poder-la valorar. No cal, però, que donem més tombs a la qüestió. Si vostès queden tranquils amb la seva consciència votant aquesta esmena, endavant. Respectarem la seva decisió perquè és el propi de la democràcia. Però, al nostre entendre, i els hi diem de forma ben sincera i sense entrar a valorar els seus veritables motius, perquè no sabem quins són, estaran cometent una altra injustícia -adés contra la dona i ara contra la persona incapacitada.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Abans de passar a la intervenció dels grups parlamentaris, el Govern vol intervenir?

No?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Pel Grup Mixt, Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Novament davant d'aquest vot particular efectuat pel Grup Socialdemòcrata ens veiem en la necessitat de reflexionar a partir de la base del plec constitucional, i en concret d'allò que disposa l'article 8.2 de dita norma, quan se'ns diu que tota persona té dret a la integritat física i moral.

La proposta mitjançant l'esmena que vàrem formular interessant la supressió del darrer paràgraf de l'article 119, torna a fonamentar-se en el principi de legalitat, de jerarquia i en congruència, de constitucionalitat davant del mandat de la Constitució contingut en l'article abans esmentat 8.2.

Hem de ser conscients que l'article 119 s'intitula "Consentiment", i tant l'expressió de la voluntat, com en el cas de les persones incapacitades, la seva integritat física i/o moral, resulten drets fonamentals protegits especialment pel que disposa l'article 39.1 de la Constitució que fins i tot impedeix que la pròpia llei els limiti.

El fet que un dret tan essencial, o almenys establert en l'apartat de drets fonamentals de la Constitució, es vegi limitat o anul·lat per voluntat aliena, malgrat els informes tècnics o el parer del propi Ministeri Fiscal o l'autorització de la Batllia, ens va fer recapacitar sobre l'adequació de dit paràgraf i el que és més important, insistim, sobre el principi de legalitat.

Tot plegat, ens va portar a la convicció de l'enfrontament que significava dita disposició regulada en una llei qualificada contra les disposicions de la Norma Constitucional, jeràrquicament, òbviament, situada en un rang superior.

El risc, per tant, d'esdevenir inconstitucional el referit manament, ha determinat la proposta de supressió de dit paràgraf.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

A continuació passem a la intervenció del Grup Lliberal.

Sr. Joan Albert Farré teniu la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El dret a la integritat està protegit, com ha comentat el Sr. Monegal, en l'article 8.2 de la Constitució com a dret fonamental, de forma que, i cito: "Tota persona té dret a la integritat física i moral". Per consegüent, com a dret fonamental, no pot ser limitat per llei i és protegit pels tribunals.

Es planteja, doncs, una contradicció -o almenys un dubte raonable- amb un dret fonamental reconegut i garantit per la nostra Constitució i, per tant, un possible -més aviat probable- problema d'inconstitucionalitat que aconsella la supressió d'aquest supòsit de despenalització, sense perjudici que en el futur pugui ser objecte d'una llei especial si es considera necessari.

No obstant, sembla difícil que aquesta necessitat es plantegi en la societat andorrana tenint en compte la seva excepcionalitat. Doncs, malgrat que en certs casos pogués existir un hipotètic interès familiar legítim per a l'esterilització d'una persona incapacitada que pateixi una deficiència psíquica de caràcter permanent greu, cal tenir també en compte que no hi ha cap justificació científica per a fer-ho, perquè aquestes persones poden procrear una persona sense deficiències ni discapacitats.

A més, aquesta possibilitat podria donar lloc a possibles abusos o esterilitzacions per interessos diversos -inclosos els patrimonials- permetent que es pogués privar dels drets de successió civil establerts per llei a persones que tenen limitada la capacitat de judici o no poden decidir, per si mateixes, el que al nostre criteri no seria just.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Cap més intervenció?

Per tant, doncs, procedirem a la votació del vot particular.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari, voleu procedir al recompte, si us plau.

El Sr. Esteve López:

7 sí; 15 no.

El Sr. síndic general:

Bé, Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimat el vot particular i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

(A dos quarts i deu de set s'incorpora a la sessió el Sr. Josep Ribera Ambatlle.)

Passem ara al debat i votació de la reserva d'esmena número 2, que correspon a l'esmena número 11 de l'informe del Ponent i a l'article 245, i a la reserva d'esmena número 3, que es correspon a l'esmena número 16 de l'informe del ponent, i a l'article 498.

Intervé per defensar les esmenes el Sr. Francesc Rodríguez. Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

En els darrers temps sembla que la situació en la que estàvem l'any 1997, pel que fa al contraban de tabac, ha millorat molt. Aquest fet és reconegut tant dins com fora d'Andorra. Un dels elements que han ajudat a arribar a aquesta situació és, sense cap mena de dubte, la penalització del contraban d'aquest producte. Tanmateix, i malgrat aquesta penalització, el contraban segueix, encara que a una escala molt menor.

Les xifres que s'han fet públiques en els darrers mesos al respecte del contraban de tabac ens confirmen, segons dades de la comandància de Lleida de la Guàrdia civil espanyola, que tant el nombre d'infraccions administratives com el de delictes, al punt fronterer de la Farga de Moles, han augmentat al 2004 en relació amb l'any anterior.

Tanmateix, el nombre total de delictes constatats és baix: quatre al 2003 i sis al 2004. La realitat, però, és que han augmentat. Per tant, el manteniment del límit del valor a partir del qual a casa nostra es penalitzi com a delicte el contraban de tabac, pensem que és una mesura prudent per encarar de forma mínimament segura i eficient la lluita contra el frau en matèria duanera.

D'altra banda, podem llegir també a la premsa l'octubre passat que, en les conclusions d'un seminari organitzat per l'Oficina europea de lluita contra el frau, en col·laboració amb la Guàrdia civil espanyola, es recomanava als països de la Unió Europea una modificació normativa que permeti majors penes per a tot tipus de tràfic il·lícit. El que pensem que no podem fer nosaltres és anar contra corrent augmentant la tolerància en qualificar com a contravenció penal unes actuacions que fins ara han estat considerades delicte.

El fet d'augmentar de forma considerable el valor a partir del qual el contraban de tabac és considerat delicte (es passa de 6.000 a 18.000 euros, és a dir que es triplica) pensem que serà un element que segurament farà que hi hagi un rebrot de l'activitat del contraban -de fet sembla que ja hi és, si ens atenem a les notícies aparegudes a la premsa els darrers mesos-, i això ens preocupa. El fet de conservar la franja de valor que va dels 6.000 als 18.000 euros com a contravenció penal no serà disuasori, ja que la pena prevista no ho és. Si ara, quan el contraban de tabac és considerat delicte a partir d'un valor de 6.000 euros, el frau va en augment, què passarà quan aquest límit a partir del qual el contraban serà considerat delicte sigui tres vegades superior?

El manteniment d'una situació a la que tant ens ha costat arribar és essencial per al bon nom internacional d'Andorra. La mesura que proposem ha de contribuir, sense cap mena de dubte, a mantenir-la. Per tant, demanem que es torni a considerar la no aprovació de les esmenes 11 i 16 de l'informe del ponent, per tornar a la situació vigent actualment quant a la penalització del contraban de tabac.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Abans de passar a la intervenció dels grups parlamentaris, el Govern vol intervenir?

No?

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Tant l'esmena de modificació de l'article 245 com l'esmena de supressió al títol III del llibre tercer que es proposa suprimir l'article 498 en tot el seu contingut, incideixen en la tipificació com a delictes de la importació i exportació il·lícita de tabac en les formes definides com a mercaderies sensibles en la Llei de control de les mercaderies sensibles de l'any 1999.

El propòsit de les esmenes és tipificar com a delictes la importació i exportació il·lícita de tabac per valor igual o superior a 6.000 euros quan la Proposta de llei estableix l'umbral per a considerar delictes aquesta activitat en 18.000 euros, i per congruència preveu una contravenció penal per mitjà de l'article 498 per aquelles activitats d'importació i exportació il·lícita, per un valor igual o superior a 6.000 euros.

Els representants del CDA veient que la proposta o projecte de llei recollia i tipificava tant la importació i exportació igual o superior a 6.000 euros, com la superior o igual a 18.000 en la jurisdicció penal, vàrem entendre que les esmenes, almenys en la nostra opinió, no tenien massa significació. És a dir, si l'activitat d'alguna forma en resulta sancionada i en l'àmbit de la jurisdicció penal, malgrat diferenciar la falta del delictes, vàrem entendre que el caràcter repressiu que pretén imposar el Codi a dites actituds, resultava suficient.

Es tractava de distingir entre una classificació dels referits delictes per la seva gravetat i òbviament el Projecte de llei diferencia una infracció castigada amb pena més greu, com és la del 245 i l'altra, qualificant-la de falta o contravenció penal, sancionades amb penes més lleus. Les esmenes, d'alguna forma cerquen com a resultat sancionar amb penes greus i sota la qualificació de delictes, únicament de delictes, aquells comportaments tipificats en dits articles en què el valor de la mercaderia resultés igual o superior als 6.000 euros.

Per tot l'exposat en el seu dia i en el si de la Comissió d'Interior davant de les esmenes proposades, ens vàrem abstenir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

A continuació, pel Grup Parlamentari Lliberal té la paraula el Sr. Joan Albert Farré.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta esmena no té en compte els principis de congruència, de proporcionalitat i de mínima intervenció en què s'inspira la Proposició de llei del Codi penal.

El principi de mínima intervenció que recull l'exposició de motius del Codi comporta la tipificació de només aquelles conductes que, per la seva gravetat, no poden ser contingudes en altres branques de l'ordenament jurídic, com pot ser el marc del dret administratiu sancionador.

Des d'aquesta premissa, el Codi penal està estructurat en delictes majors, delictes menors i contravencions penals per respectar els principis de proporcionalitat i de congruència. I la divisió en delictes i en contravencions penals obeeix també al criteri de proporcionalitat, de forma que es puneix la conducta de forma gradual a la seva importància.

La proporcionalitat es manté en tot el redactat del Codi. I així, si examinem els delictes contra el patrimoni, el furt per valor superior a 6.000 euros es tipifica com un delictes major, el superior a 600 euros com a delictes menor, i l'inferior als 600 euros com a contravenció penal. I així, s'efectua també en els delictes de defraudació -estafa, apropiació indeguda...-, en el delictes de xec sense fons i, fins i tot, en els delictes contra la integritat.

No sembla coherent ni congruent amb el principi de proporcionalitat que observa la Proposició de llei del Codi penal que una conducta de contraban que se sanciona administrativament si no supera els 6.000 euros, "salti" directament a la categoria de delictes quan l'import sigui de 6.001 euros.

En justícia, la proporcionalitat comporta la necessitat -l'obligació- de realitzar una gradació delictiva de les penes.

I aquesta és la raó per la que, seguint el mateix criteri del valor de la mercaderia, s'apliqui un sistema proporcional que es desprèn dels articles 245 i 498 del Codi, de forma que, a diferència de l'actual article 99 bis que tipifica la infracció únicament com a delictes menor a partir de 6.001 euros -com a delictes menor-, el nou Codi preveu: que constitueix infracció administrativa la importació o exportació il·lícita de tabac com a mercaderia sensible, -o la seva detenció o circulació dins la franja duanera-, per un import fins a 6.000 euros; que constitueix contravenció penal la importació o exportació de tabac, -o la detenció d'aquesta mercaderia dins de la franja duanera-, per un valor superior a 6.000 euros; que constitueix delictes menor quan el valor de la mercaderia sigui superior a 18.000 euros; i que constitueix, finalment, un delictes major quan el valor supera l'import de 60.000 euros.

D'altra banda, i en relació amb l'anterior penalitat d'aquestes actuacions, no hi ha cap disminució qualitativa o d'intensitat en el tractament penal del tema, sinó que de fet hi ha un cert agreujament. I això perquè el preu de venda de les mercaderies sensibles -concretament del tabac- ha variat substancialment des que la Llei qualificada de modificació del Codi penal, del 10 de juny de 1999, va tipificar com a delictes la importació, l'exportació o el tràfic de mercaderies sensibles a partir, llavors, d'1.000.000 de pessetes, -actualment corresponents a 6.000 euros.

Des de l'anterior tipificació han passat gairebé sis anys, i és ben conegut que el preu de dites mercaderies sensibles ha augmentat considerablement. Per consegüent, s'hauria pogut plantejar un increment del valor de 6.000 euros establert l'any 1999 com a límit de la infracció administrativa -amb els preus actuals comparats amb els de l'any 1999, això hauria pogut comportar augmentar el valor de la infracció administrativa potser fins a 10.000 o 12.000 euros.

Però, malgrat el canvi de valor de les mercaderies, això no s'ha volgut fer, perquè es considera adient mantenir el seu càstig per via penal a partir dels 6.000 euros, com ja es va establir ja fa sis anys. No obstant, si es vol respectar el principi de proporcionalitat del Codi, el manteniment d'aquesta xifra obliga a interposar la categoria intermèdia d'una contravenció penal abans d'entrar en la categoria de delictes. I, d'acord amb aquests principis considerem que la gradació proposada és perfectament adaptada i congruent amb la lletra i l'esperit de tot el Codi globalment considerat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata, cap intervenció?

Per tant, doncs, procedirem a la votació de les esmenes, sí és sí a les esmenes, i no és no a les esmenes, i en aquest cas aprovació del text tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : M'abstinc

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : M'abstinc

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : M'abstinc

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari, voleu procedir al recompte, si us plau.

El Sr. Esteve López:

7 sí; 13 no; i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena, i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Acabat el debat i votació dels vots particulars i de les reserves d'esmena, i abans de procedir a la votació del Projecte de llei, demano als grups si volen intervenir?

Cap intervenció?

Bé, si no hi ha cap intervenció, doncs, procedim a la votació del text...

Sí, perdó, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

És per demanar si es vota la resta d'articles o la totalitat dels articles?

El Sr. síndic general:

Al ser una llei qualificada, el Reglament preveu que s'ha de votar la totalitat del text.

El Sr. Francesc Rodríguez:

La totalitat.

Gràcies.

Demanaré una justificació de vot després, en nom del grup parlamentari.

El Sr. síndic general:

D'acord.

Doncs, procedim a la votació?

Perfecte.

Doncs, Sr. secretari general, si us plau.

Només recordar-vos el que he dit abans, que tal com ho disposa l'article 112, tractant-se d'una llei qualificada, al final s'ha de fer una votació del conjunt del text.

D'acord.

Doncs, Sr. secretari general, si us plau.

(A tres quarts de set de la tarda s'incorporen a la sessió els Srs. Maitena Manciet Fouchier, Roc Rossell Dolcet, Guillem Valdés Alemany i Olga Benazet Dolsa.)

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : Sí

M. I. Sr. Patrick García Ricart : No

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : M'abstinc

M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : Sí

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : Sí

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : M'abstinc

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : Sí

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : Sí

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí

M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : M'abstinc

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : M'abstinc

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : M'abstinc

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc

El Sr. síndic general:

Sr. secretari, voleu procedir al recompte, si us plau.

El Sr. Esteve López:

Sí.

Hi ha 20 sí; 6 abstencions; i 1 no.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat, declaro aprovat per majoria absoluta el Projecte de Llei qualificada del Codi penal.

Acabat aquest punt de l'ordre del dia, el Sr. Francesc Rodríguez, pel Grup Socialdemòcrata, volia fer una explicació de vot.

Doncs, teniu la paraula Sr. Francesc Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Bé, fa un moment s'ha aprovat una Llei que, possiblement, serà una de les més importants votades en la present legislatura. Des del Grup Socialdemòcrata ens sembla positiu que s'hagi arribat a aquest resultat, i això per diferents motius. El principal és que pensem que, en conjunt, és una bona Llei. L'estructura i el contingut de la mateixa han estat àmpliament debatuts i en el text final això es nota. En segon lloc, perquè era una Llei necessària. S'havien constatat massa disfuncions en el Codi penal vigent -tant de fons com de forma- com per no creure urgent l'aprovació d'un nou text abans del final de la legislatura. També mereixia ser aprovada ara per la forma consensuada en què s'ha treballat, s'ha redactat el text i s'ha presentat a tràmit parlamentari. Hem de recordar que aquest text ja es va començar a elaborar en l'anterior legislatura. Els membres de l'actual ens hem fet nostres aquells treballs i hem continuat la labor, amb el resultat final que tots coneixem.

Malgrat tot, i després de donar suport a 511 dels 515 articles de la Llei, i considerant les limitacions que ens imposa el Reglament, no hem pogut votar positivament la globalitat del text. Malgrat el consens al que m'he referit ara mateix, aquest s'ha trencat, un cop la Proposició presa en consideració,

amb la presentació de les seves quatre esmenes; de les nostres esmenes, tres estaven anunciades des de fa temps, i la darrera no va poder ser presentada de forma conjunta per motius, com saben, aliens a tots nosaltres. El contingut final del redactat sotmès a consideració, després de l'aprovació de les seves esmenes -especialment de les dues a les que havíem presentat vots particulars- ens ha obligat a abstenir-nos en la votació de globalitat. També hi ha contribuït, no cal dir-ho, el fet que el text no s'hagi pogut aprovar amb la inclusió de la nostra esmena relativa a la despenalització de l'avortament en certs supòsits.

Abans d'acabar, també vull dir que ens trobem davant d'una situació que no entenem en absolut, i a la que ja m'hi he referit. I no entenem que els tres presidents de grup hagin entrat a tràmit un text debatut durant 4 anys i que en pocs dies es pugui canviar de pensament, recapacitar, -segons un conseller-, en tres temes molt concrets, tots relatius a la reproducció humana. Nosaltres, insistiré, l'únic que volíem, l'únic que hem defensat és el dret de la dona, el de l'incapaç, en definitiva a la llibertat i a la dignitat de la persona, i pensem que tots ho podríem fer.

Bé, acabo aquesta justificació de vot agraint a tots els companys consellers -i també als assessors- que han participat en els treballs de la Comissió creada especialment per a la redacció del Codi penal que s'acaba d'aprovar, l'esperit positiu que ha imperat sempre en l'anàlisi i el debat de les propostes de continguts i de redactat, fins al tancament del text entrat a tràmit. Desitgem que aquesta experiència pugui servir en altres ocasions en el desenvolupament del treball del legislador. I, també, que sapiguem evitar sorpreses i interferències de darrera hora que no permetin culminar de forma totalment positiva una feina que es mereixia aquest resultat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

També per una explicació de vot, Sr. Patrick García teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

Tot i que la Proposició de llei del Codi penal, mirat des del seu punt de vista global, sigui un bon Codi penal, i que a més a més era necessari, des de Renovació Democràtica no podem votar un Codi penal que castigui la víctima en lloc de l'agressor, ni que sigui en un sol supòsit d'aquest nou Codi penal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, acabat aquest punt de l'ordre del dia i abans de continuar amb el punt número 15, se suspèn la sessió per uns 15 minuts.

Moltes gràcies.

(Són les 18.56h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 19.20h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió amb el punt número 15 de l'ordre del dia.

15- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat al Butlletí 3/2005, de l'1 de febrer.

La Sra. Maïtena Manciet, nomenada ponent per part de la Comissió Legislativa d'Interior n'exposa l'informe.

Teniu la paraula.

La Sra. Maïtena Manciet:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa d'Interior en el decurs de les reunions que va mantenir els propers dies 17, 24 i 26 de gener d'enguany ha analitzat la Proposició de llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal.

A la Proposició de llei s'hi ha presentat una esmena conjunta per part dels Srs. Joan Albert Farré Santuró, Francesc Rodríguez Rossa i Joan Monegal Blasi.

Aquesta esmena fou aprovada per unanimitat.

Del resultat de la votació d'aquesta esmena se'n desprèn el text que se sotmet avui a la consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, alguna intervenció?

Pel Grup Socialdemòcrata?

Sí, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula, pel Grup Socialdemòcrata.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

En el moment de prendre en consideració la Proposició de Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, ja vam dir que les modificacions que es pretenien aportar a aquest text eren essencialment formals i d'adaptació al nou text del Codi penal. Per tant, vist el caire essencialment tècnic dels canvis que es proposen, així com el consens que hi ha hagut entre els tres grups parlamentaris, tant en el moment de la redacció del text com en la tramitació posterior, no tenim cap altre comentari a fer, sinó esperar que ben aviat es podrà disposar del text refós del Codi de procediment penal que, segons les previsions de la Llei, el Govern haurà de publicar abans d'un any des de la publicació.

Els consellers del Grup Parlamentari Socialdemòcrata votarem a favor de l'aprovació de la Proposició de Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal alguna intervenció?

Cap intervenció?

El Govern desitja intervenir?

Tampoc?

Bé, doncs, si no hi ha més intervencions i si no hi ha cap objecció, proposo l'aprovació per assentiment de la Proposició de Llei?

D'acord?

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 16.

16- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Patrick García Ricart, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 15 de febrer del 2005, relativa als ajudants de mestre de l'Escola Andorrana.

La pregunta ha estat registrada amb el número 95, i publicada en el Butlletí número 6/2005, del 16 de febrer.

Exposa la pregunta el Sr. Patrick García.

Teniu la paraula Sr. García.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

Amb exposició de motius: vista tota la problemàtica que ha arribat al carrer i al nostre partit polític (Renovació Democràtica) sobre les/els ajudants de mestre de l'Escola Andorrana,

Preguntem al Govern d'Andorra:

Quins criteris de selecció s'han tingut en compte en els edictes interns i externs del Ministeri d'Educació per als ajudants de mestre?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre de Presidència.

Teniu la paraula.

El Sr. Enric Pujal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, els criteris que estableix la funció pública, naturalment. En tots els processos de cobertura de les places dels llocs de treball de l'Administració general s'apliquen tal com estableix, el que deia, la Llei de la funció pública, els principis de mèrit, concurrència, publicitat objectivitat i igualtat.

A més d'aquests principis s'aplica el que estableix la pròpia llei en matèria de cobertura de places, la reglamentació vigent, i els plecs de bases de cada convocatòria.

La normativa aplicada en la convocatòria per la cobertura de places de personal col·laborador educatiu de la Secretaria d'Estat d'Educació ha estat la següent: s'ha tingut en compte la Llei de la funció pública del 15 de desembre del 2000, el Reglament intern de personal col·laborador educatiu del Govern d'Andorra del 4 d'agost del 2004, el plec de bases de la primera i segona convocatòria de data 20 de setembre del 2004 i 20 d'octubre del 2004, respectivament.

Quin procediment s'ha seguit? Doncs, el dia 20 de setembre del 2004 es va fer pública la convocatòria amb promoció interna entre els funcionaris, tal com preveu l'article 28 de la Llei de la funció pública per a la cobertura de places de col·laboradors educatius destinats als departaments de l'escola andorrana i de sistemes educatius.

Per tal de donar publicitat i obtenir concurrència, la convocatòria i el plec de bases es van distribuir a tot el personal de l'Administració general en els mitjans

habituals de comunicació interna. Aquests documents tenien tota la informació necessària sobre el lloc de treball que es volia cobrir: el nombre de places, el nivell de classificació, els requisits per poder optar a la convocatòria, les proves de selecció que es realitzaren o que es realitzaran... que es van realitzar, perdó, amb el pes específic de cada una d'elles, els membres del Comitè tècnic de selecció i el calendari del procés de selecció.

En aquesta convocatòria les proves de català i la prova psicotècnica eren eliminatòries si els candidats obtenien una puntuació inferior a 5 sobre 10. De la qual cosa, també es va informar a tots els candidats.

Després de finalitzar el procés de selecció, els candidats que van superar la puntuació abans esmentada, van escollir plaça seguint l'ordre de prioritat establert a partir de la millor qualificació global de les proves selectives realitzades, de la més alta a la més baixa, tal com preveu l'article 14 del Reglament intern del personal col·laborador educatiu del Govern d'Andorra. Una vegada els candidats van triar plaça, el Comitè tècnic de selecció va proposar al Govern el nom dels candidats perquè ocupessin les places escollides per ells. Aquest procediment va ser el mateix per la segona convocatòria, edicte extern, i com és habitual, es va publicar al BOPA el 20 d'octubre del 2004.

Val a dir que el conjunt de les diferents proves que conformen un procés de cobertura de places, estan elaborades per professionals tècnics qualificats per avaluar i determinar la idoneïtat dels candidats.

Molt bé, si queda qualsevol dubte que tingui el Sr. García, li podem facilitar tota la documentació i les proves realitzades als candidats.

Gràcies Sr. síndic.

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Si us plau! Si us plau!

Sr. Patrick García, per la rèplica teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Perdoni Sr. síndic.

Agrairia que se'ns facilités la informació, però jo dins dels mèrits d'objectivitat i d'idoneïtat dels membres del Comitè tècnic de selecció, m'agradaria saber com a repregunta, si dins d'aquests criteris de selecció es va tenir en compte el fet que dues de les persones eren signants del manifest que hi havia hagut a l'època dels ajudants de menjador, i perquè haguessin signat aquest manifest no se les va agafar quan tenien uns ix anys d'experiència dins dels

mèrits, d'objectivitat, d'idoneïtat i no sé què més he sentit. Per això volia saber quins criteris de selecció hi havia, perquè hem tingut vàries queixes, i dins de les queixes, per això volia saber quins criteris de selecció hi havien hagut.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica té la paraula el Sr. ministre de la Presidència.

El Sr. Enric Pujal:

Bé, dir-li Sr. síndic que no em consta el que ha manifestat el Sr. Patrick García. Ho miraré. Miraré a veure si és que aquestes dos persones no se'ls hi va donar la plaça requerida. Però a mi no em consta de cap manera. No sé si ens pot afegir alguna cosa, si m'ho permet, Sr. síndic, el ministre d'Educació, però a mi no em consta en absolut, que es marginés qualsevol persona.

Gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

No, jo penso que en la dúplica hi ha una sola intervenció.

En tot cas, passaríem ara a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta?

No hi ha cap repregunta?

Doncs, passaríem a la pregunta següent, que és el punt número 17 de l'ordre del dia.

17- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Patrick García Ricart, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 15 de febrer del 2005, relativa al nou Codi penal.

La pregunta ha estat registrada amb el número 96, i publicada en el Butlletí número 6/2005, del 16 de febrer.

Exposa la pregunta el Sr. Patrick García. Teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

Vista la preocupació que hi ha en molts sectors de la població andorrana respecte a certs articles del nou Codi penal, i vist que amb tota probabilitat, aquest darrer serà aprovat en la mateixa sessió en la qual

formularé la pregunta següent: Andorra serà l'únic Parlament Europeu, en ple segle XXI, que penalitzarà la víctima en el cas dels embarassos no desitjats?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Miri, intentaré contestar-li, però seriosament, però com correspon al tema malgrat la formulació de la pregunta. Per què pregunta al Govern sobre una Llei que acaba de ser votada pel Parlament, i diu que Andorra serà l'únic Parlament europeu? Andorra és un estat, el Parlament andorrà és un, i aquest és el Consell.

Per tant, el Consell General avui ha votat una Llei, i vostè diu si és l'únic Parlament europeu. Per tant entenc que vol dir l'únic país europeu en el qual es penalitzi la víctima en el cas d'embarassos. No es penalitza la víctima en el cas dels embarassos no desitjats. Suposo que vostè volia dir en el cas que aquesta víctima amb un embaràs no desitjat, que tingués o se li practiqués l'avortament a Andorra, i per tant sí que hi hauria una possibilitat de penalització. Això és veritat. És una obvietat com ella sola.

I a part d'això també li he de dir que de penalització de l'avortament, encara hi ha altres estats a part d'Andorra en els quals subsisteix la penalització de l'avortament com són de moment, que jo sàpiga, Irlanda i Portugal.

És tot el que li puc dir malgrat que no em correspon a mi dir-ho. És una obvietat que ha estat aprovat aquest Codi penal tal com s'ha discutit abans.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica, Sr. Patrick García teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Gràcies, Sr. síndic.

La pregunta només estava formulada perquè desitjava que des del Govern s'hagués utilitzat l'article 108.2 del Reglament del Consell que els permetia retirar les proposicions de llei, i no s'ha fet desgraciadament.

Res més. Només era per fer una altra constància que en aquest país encara estem al segle XIII.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Acabo de descobrir estorot una capacitat que em semblava que no tenia, no?

Les proposicions de llei podran ser retirades a iniciativa del proponent abans de la presa en consideració. S'ha discutit abans això. El Govern no pot retirar una proposició de llei, i ni l'hagués retirat, perquè la Proposició de llei tenia molts més articles que les dos esmenes que no s'han aprovat. No podia, de cap manera, retirar una Proposició de llei. No ho pot fer el Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Cap repregunta?

Bé, doncs, passem al punt número 18 i últim punt de l'ordre del dia.

18- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 15 de febrer del 2005, relativa a les mesures que ha previst adoptar Govern per garantir la neutralitat dels mitjans públics de comunicació durant la propera campanya electoral.

La pregunta ha estat registrada amb el número 97, i publicada en el Butlletí número 6/2005, del 16 de febrer.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sr. síndic, jo vaig signar la pregunta per l'absència del company Francesc Casals que n'era el redactor, i demanaria que pugui plantejar ell la pregunta.

El Sr. síndic general:

Cap problema.

Sr. Francesc Casals podeu exposar la pregunta.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Tenint en compte la creixent importància dels mitjans de comunicació, i molt especialment de la televisió, en la difusió de l'activitat i les iniciatives de les diferents forces polítiques, la imprescindible imparcialitat que haurien de respectar escrupolosament els mitjans públics de comunicació a l'hora d'informar la ciutadania i la imminència de les eleccions per renovar el Consell General, i vista la línia dels programes informatius de la ràdio i la televisió públiques durant els darrers anys, es pregunta al Govern:

Quines mesures ha previst adoptar per garantir la neutralitat dels mitjans públics de comunicació?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, de l'enunciat de la seva pregunta, jo pensava que es referia, -i ja sé que no és això-, a què la línia dels programes informatius de la ràdio es referia al fet que el Partit Socialdemòcrata és el que més hi surt. Però ja sé que no vol dir això...

El Sr. síndic general:

Si us plau!

El Sr. cap de Govern:

...per tant, el que també li he de dir és que el Govern no té la feina de garantir la neutralitat dels mitjans públics, exceptuant en algun cas, que no ens correspon ni tan sols a nosaltres. El director de la televisió té la competència per fer-ho. Cada vegada que hi ha campanya electoral es posa ell en contacte amb els grups polítics a través dels representants que hi hagi per decidir prèviament, fins i tot, -és clar que sí-, per decidir prèviament quin sistema de campanya

electoral es pot fer servir d'acord amb les prescripcions legals. Concretament, per començar el més urgent sempre és decidir de quina manera es posarà a disposició dels grups polítics, els mitjans públics per produir els espots. S'ha estat fent una cosa que la Llei no diu. La televisió està obligada, i la ràdio està obligada a emetre els espais publicitaris que facin els partits. No diu enlloc que s'hagin de treballar i de fer-los a la televisió, però és un fet que s'ha estat fent així des dels primers anys que la televisió existeix, i el que ha passat -i això és un comentari que és bo que el tinguem-, el que ha passat és que a mesura que s'ha anat veient la creixent importància de les campanyes electorals i de les televisives també, els partits i grups polítics han anat confiant cada vegada més en operadors particulars per fer els seus espots.

I d'això ha resultat que la televisió pública i la ràdio també, reserva fins ara unes hores i un personal, i a vegades, fins i tot, ha de tenir la previsió de contractar personal extern per tenir-ne prou, per poder oferir als grups candidats que tenen candidatures, tota la disponibilitat d'hores necessàries per fer coses que després no es fan. I això ha anat baixant en intensitat, moltíssim, que jo ja demanaré al Sr. director que ho faci arribar als grups, perquè la pròxima vegada que en parlin, sàpiguen que aquesta utilització dels mitjans públics per treballar la feina que no és obligatòria per part de la televisió i la ràdio, ha anat disminuint tant, que seria convenient prendre uns altres tipus de disposicions.

Però en fi, aquest és un tema al costat. El director és el que ha de fer i el que ha de vetllar per aquesta objectivitat. Però a més a més d'allò, li he de recordar que la Llei qualificada del règim electoral, que vostè coneix potser més bé que jo, diu que: la Junta Electoral vetlla pel bon funcionament del procés electoral en general en tots els referèndums i eleccions del país, siguin generals o comunals, garantint l'objectivitat i la igualtat d'oportunitats de totes les candidatures, -i més concretament, si em perdona que repeteixi una Llei que existeix-, correspon a la Junta Electoral formular als poders públics o als mitjans de comunicació ja sia a instància d'una part interessada o d'ofici, totes les observacions que cregui necessàries per sobre del desenvolupament del procés electoral.

A partir d'aquí, és clar, qualsevol cosa que no funcionés bé, es pot portar a la Junta Electoral que ens ha de donar, fins i tot, prèviament l'opinió de com hauria de ser cada cosa.

No sé si quan es plantegin cada una de les disposicions per fer els debats, etc., hi haurà alguna dificultat. Des del Consell d'Administració de la televisió andorrana això sí, i de la ràdio, si s'arriba a

plantejar conflictes, és clar que els estudiarem, però no ens correspon a nosaltres en una primera fase assegurar la neutralitat que ja l'asseguren els propis mitjans a través de la seva gent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica, Sr. Francesc Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Hem hagut d'esperar l'última intervenció de l'últim Consell d'aquesta legislatura per descobrir un sentit de l'humor, Sr. Forné, que no li coneixia. El Grup Socialdemòcrata surt més a la televisió... a la ràdio potser que a la televisió, bé... ja és l'últim que em faltava per sentir. I en tot cas, si això fos veritat demostraria que vostè té una estadística, una informació que no s'ha difós, i que nosaltres no coneixem, i per tant, ja comencem malament amb els mitjans de comunicació. Si això fos així, cosa que jo dubto perquè tinc el mal costum o potser per obligació, que ja ho heu vist en alguna altra intervenció aquí al Consell de seguir de bastant a prop la programació tant de la ràdio nacional com de la televisió.

Home! Sí que m'hi veig de tant en tant. Ara, d'aquí a dir que el nostre partit és el que més hi surt! Bé està bé, perquè la sessió ha sigut llarga, pesada, i acabarem amb un toc d'humor.

O sigui, que si ho entenc bé, la Junta Electoral... la Junta Electoral vigilarà el procés quan ja estigui engegat. I per tant, això no respon a la meua pregunta. La meua pregunta és si el Govern... vostè em diu que ho ha de fer el director de ràdiotelevisió, doncs, miri, prefereixo repetir la pregunta a veure si el Govern pensa supervisar-ho, o algú per encarregar-se de la feina que deïeu, de fabricar els espots i demés, és un altre tema, és un altre tema. Jo li parlo realment de vetllar per l'equitat de repartiment d'espais entre, ja no vostès i nosaltres sinó entre els diferents partits que tinguin candidatures, si el Govern, -repeteixo la meua pregunta-, pensa prendre alguna mesura, perquè, sincerament, -i repeteixo el que dic a la pregunta-, a la vista de la línia que segueixen els informatius últimament, però últimament vol dir els darrers mesos i fins i tot anys, li he de dir que em sap molt greu, però no tinc molta, molta confiança en què això es faci de manera absolutament equitativa. Em dirà si el Govern intervé? Doncs, miri, li hauré de dir que sí, encara que no m'agradi.

Per tant, la meua rèplica va amb la repregunta: de veritat, m'agradaria sentir dir que vostè, per molt que orgànicament la Ràdio i Televisió d'Andorra sigui una SA, tots sabem, si més no amb pressupostàriament tampoc no és autònoma, i per tant que tenim la possibilitat de... no dic d'influir-hi en un sentit o en un altre, però sí d'assegurar-nos l'objectivitat, repeteixo, si és que el Govern pensa fer alguna cosa, o si és que els partits ens haurem de passar el dia vigilant i protestant a la Junta Electoral per falta que el Govern s'hi hagi posat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Bé, jo el que faré és demanar si la televisió té els comptatges i els minutatges que ha tingut altres anys quan s'ha demanat, i els hi faré passar.

Quan dic que el Partit Socialdemòcrata és el que més hi surt, ho afirmo i ho mantinc. I em refereixo, al Partit Socialdemòcrata i al Grup Parlamentari Socialdemòcrata en relació amb els altres, en relació amb el Partit Liberal i en relació amb el Partit Demòcrata i el Grup Mixt. I això penso que ho puc dir, no perquè tingui les dades, perquè no les tinc, li asseguro que no. Però per a mi és una obvietat.

També he de dir que serà en una part, perquè vostès es preocupen de fer una roda de premsa cada setmana, és evident que sí. I d'altres partits no la fan, per exemple el nostre. El Partit Liberal no fa roda de premsa cada setmana. És una obvietat que també tothom ha constatat. Per tant, quan mirem els comptatges, el que vostè diu quedarà contradit per aquests números. Una altra cosa és que el Govern surti a la televisió com sempre. Tots els governs del món surten a la televisió quan fan qualsevol cosa, i qualsevol comú, o li fan qualsevol cosa, o quan té qualsevol problema també hi surt. De manera que no crec que aquí haguem de discutir aquest tema.

Haver-hi, si hi hagués d'haver alguna possibilitat de falta d'objectivitat, em sembla que els altres anys s'ha fet el correcte. S'ha discutit amb els grups parlamentaris, és a dir amb els candidats, amb els grups candidats, quins són els espais a distribuir.

La discussió sobre distribució d'espais dins dels informatius fora dels espais acotats, -que els espais acotats són acotats, i per tant no hi ha res a discutir-, dins dels informatius és bastant més complicat. Però la Televisió d'Andorra, sobretot la televisió que és la que més incidència té, fa un esforç enorme amb la seva gent per anar a tot el que pot. I amb campanya

electoral no va a tot arreu, perquè no pot. No hi ha mitjans humans possibles per seguir tots els actes que es fan durant 15 dies molt apretats.

També he de dir com a comentari personal absolutament, que la nostra Llei és extremadament generosa amb els partits minoritaris, perquè vostè sap perfectament, o pot saber, que en els països veïns, els partits majoritaris tenen una quota de pantalla dins de la campanya electoral molt més gran que la dels petits. Aquí no, aquí quan es fa una campanya qualsevol partit per petit que sigui té el mateix dret a presentar i a tenir quota de campanya electoral, que un partit com el de vostès o com el nostre, que té una antiguitat a la feina i una presència parlamentària evident, -per part nostra 17 consellers i per part de vostès 6. Avui un candidat nou, un partit nou d'aquests que es fan i es desfan, es presenta, i té el mateix temps de pantalla que els que ja som aquí fa bastant temps. I això és una curiositat andorrana, que jo no discuteixo, només ho comento com a curiositat. I això estem obligats a mantenir-ho perquè ho diu la Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Si us plau!

Passem a l'apartat de repreguntes.

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, la repregunta va en la línia que anava la pregunta, no? Que és la qüestió de la neutralitat. Perquè jo, sincerament, no penso que l'estadística estalvia de parlar de la neutralitat.

Per tant, la repregunta és: considera el Govern que s'assegura la neutralitat dels mitjans d'informació públics, quan la roda de premsa del Partit Socialdemòcrata surt al vespre del dimecres i la roda de premsa del ministre Portaveu surt el divendres, el dijous, al migdia, a la nit, el divendres, el dissabte, i el diumenge? Això és neutralitat? És neutralitat també, dins de la mateixa repregunta, que el cap de Govern hagi sortit avui, hagi estat entrevistat a parlar de la seva oposició en relació amb la qüestió de la despenalització de l'avortament, i els serveis informatius de la televisió pública no s'hagin molestat a demanar l'opinió del nostre ponent en aquesta qüestió?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Començant pel final que ha dit vostè, l'entrevista me la van fer ahir aquí al sortir, com a tots nosaltres. No me l'han fet avui aquella entrevista. És evident, la vaig tenir aquí. Que l'hagin publicat una o l'altra, li asseguro que no és intenció meva que es faci, ni crec que ho hagi d'anar a fer jo. Si hem d'anar a seguir les vegades que es repeteix o no es repeteix una notícia, ja ho farem si cal, ja ho farem. Però, li asseguro que també en repeteixen de notícies de qualsevol altre partit que no sigui el liberal, i sobretot també d'altres sense ser del Govern necessàriament.

A veure, la neutralitat que vostè al·lega sobre la roda de premsa, també depèn del que una roda de premsa del qui sigui, que doni alguna informació, suposo, periodísticament, m'imagino, -em fico amb el que no és meu-, pot tenir una transcendència, i la roda de premsa del representant del Govern, del Portaveu, que pot tenir una densitat molt llarga, pot tenir més intensitat i més notícies. Si han de donar més notícies, han d'ocupar més espai. No hi ha dubte. Per tant, si no hi ha més notícies que les que es donen en una roda de premsa, jo crec que els periodistes compleixen amb la seva obligació de donar el que poden dins dels espais que tenen.

Jo li confesso, i segurament estariem d'acord, que els informatius d'Andorra podrien ser molt més llargs en alguns casos. I alguns dies ho són. Estaria bé que ho fossin, perquè hi ha prou notícia, perquè són els programes de la televisió andorrana més vistos segons les enquestes que tenim. Llavors jo preferiria que l'informatiu no fos gasiu a l'hora de... i sempre me'n queixo, i em queixo en nom de tots els que hi sortim, que a vegades tenen l'obsessió de tallar unes declaracions molt curtes de qualsevol.

Jo penso que la persona que s'expressa, no li poden dir de fer-ho en 30 segons a vegades. I ho fem així, i ens ho fan així. A tots, no solament a vostè, a mi també, contínuament. Per què? Perquè hi ha unes pautes que es veu que les marquen en altres llocs, que diuen que la declaració de la persona pública ha de durar ix. I a vegades sembla més important el comentari que fa el periodista, que només fa que repetir el que ha dit la persona, que no la veu directa de la persona. Jo sempre he pensat contràriament a això, però no amb la voluntat d'allargar o no allargar a ningú, això per a la intervenció de ningú.

Per tant, jo li asseguro que si hi ha possibilitats d'alguna queixa en algun moment, la tindrè en compte, i en parlarem des del Consell d'Administració, com a president que sóc.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Francesc Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Tampoc voldria allargar més el tema.

La formularé, dient-ne, en sentit contrari, perquè vegi que de totes maneres, a pesar de tot, tinc confiança amb la seva paraula.

Vostè em pot donar la garantia, fins allà on puguin, que és partidari durant la campanya, el que m'ha dit al principi serà veritat? O sigui, sobretot els informatius i els espais electorals estaran únicament a mans de la persona responsable dels informatius? Vull dir: vostè em donarà la garantia que ningú, com ha passat altres vegades, -i és de domini públic-, intervindrà de part del Govern o de l'entorn del Govern per modificar aquesta escaleta d'informatius? Si vostè em dóna aquesta garantia, jo me la crec.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

Vostè m'ha parlat primer de la campanya electoral. Amb això no hi ha res a dir. La campanya electoral té unes quotes limitades, i no hi ha ningú que les pugui tocar, perquè el cronòmetre el portem tots.

Els informatius de cada dia que es donen, la responsabilitat és del cap dels informatius, de donar més llarg o més curt, i no intervé ningú més que ell a decidir-ho; també amb els caps d'informació del migdia i de la nit. Això funciona així. No m'hi fico jo a saber si han de donar més una cosa que una altra.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, si no hi ha més preguntes, acabat l'ordre del dia i abans d'aixecar la sessió, com que en quasi tota

seguretat aquesta serà la darrera sessió de la legislatura i també la meua presidint-la, permeteu-me que us agraeixi en nom del Sr. subsíndic i en el meu propi, la tasca feta al llarg d'aquesta legislatura, la cortesia parlamentària, el respecte i la convivència que heu tingut, adequada pels càrrecs, que molt dignament heu representat i continueu representant.

Moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

(Són les 19.45h)

(Se senten aplaudiments)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877